

የማርቆስ ወንጌል

የመጥምቁ ዮሐንስ ስብከት

1:2-8 ተጓ ምብ ማቴ 3:1-11፤ ሉቃ 3:2-16

1 የከግዚአብሔር ልጅ¹፣ የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል መጀመሪያ።

²በነቢዩ በኢሳይያስ፣ እንዲህ ተብሎ ተጽፎ አልፈ። “እነሆ መገደህን የሚያዘጋጅ መልእክተኛዬን በፊትህ እልካለሁ።” ³የጊታጋ መገደድ አዘጋጅ፤ ጥርጊያውንም አስተካክሎ እያለ በበረራ የሚጮኽ ድምፅ።

⁴ስለዚህ መጥምቁ ዮሐንስ በበረራ እያጠመቀና ለጎጠኦች ስርዮት የንስሐ ጥምቀት እየሰበከ መጣ። ⁵የይሁዳ አገር በሞላ፣ የኢየሱስ ሰዎች በጠቅላላ ወደ እርሱ በመሄድ ጎጠኦቻቸውን እየተናዘዙ በዮርዳኖስ ወንዝ በዮሐንስ እጅ ተጠመቁ። ⁶ዮሐንስ የግመል ጠጉር ይለብሰው በወገቡ ጠፍር ይታጠቅ፣ አንበጣና የበረራ ማር ይበላ ነበር። ⁷ስብከቱም፣ “እኔ ጌንበስ ብዬ የጫማውን ማሰሪያ መፍታት ከማይገባኝ፣ ከእኔ የሚበልጥ ከእኔ በኋላ ይመጣል፤ ፀኑ በውሃ አጠምቃችኋለሁ፤ እርሱ ግን በመንፈስ ቅዱስ ያጠምቃችኋል” የሚል ነበር።

የኢየሱስ መጠመቅና መፈተን

1:9-11 ተጓ ምብ - ማቴ3:13-17፤ ሉቃ3:21-22
1:12-13 ተጓ ምብ - ማቴ 4:1-11፤ ሉቃ 4:1-13

⁹በዚህ ጊዜ ኢየሱስ የገሊላ ከተማ ከሆነችው ከናዝሬት መጥቶ በዮርዳኖስ ወንዝ በዮሐንስ እጅ ተጠመቀ። ¹⁰ከውሃው በሚወጣበትም ጊዜ፣ ሰማያት ተከፍተው፣ መንፈስ ቅዱስ እንደ ርግብ በእርሱ ላይ ሲወርድ አየ፤ ¹¹“የምወድህ ልጅ አንተ ነህ፤ በአንተ ደስ ይለኛል” የሚል ድምፅ ከሰማይ ተሰማ።

¹²ወዲያውም መንፈስ ቅዱስ ወደ በረራ መራው፤ ¹³በሰይጣንም እየተፈተነ አርባ ቀን በበረራ ቁዩ። ከአራዊትም ጋር ነበር፤ መላእክትም አገለገሉት።

የመጀመሪያዎቹ ደቀ መዛሙርት መመረጥ

1:16-20 ተጓ ምብ - ማቴ 4:18-22፤ ሉቃ5:2-11፤ ዮሐ1:35-42

¹⁴ዮሐንስ እስር ቤት ከገባ በኋላ፣ ኢየሱስ የከግዚአብሔርን ወንጌል እየሰበከ ወደ ገሊላ ሄደ፤ ¹⁵“ጊዜው ደርሶአል፤ የከግዚአብሔር መንግሥት ቀርባለች፤ ንስሐ ግብ፣ በወንጌልም እመኑ!” እያለ ይሰብክ ነበር።

¹⁶ኢየሱስ በገሊላ ባሕር አጠገብ ሲያልፍ፣

1:1 ማቴ 4:3
1:2 ሚል3:1፤ ማቴ11:10፤ ሉቃ7:27
1:3 ኢሳ40:3፤ ዮሐ1:23
1:4 ቆ8:8
ማቴ3:1፤ ሉቃ1:77፤ ዮሐ1:26:33፤ ሐሥ1:5:22:11:16፤ 13:24:18:25፤ 19:3:4
1:6 ዘሌ11:22፤ 2ኃ71:8
1:7 ሐሥ13:25
1:8 ኢሳ44:3፤ ኢል2:23፤ ዮሐ1:33፤ ሐሥ1:5:2:4፤ 11:16:19:4-6
1:9 ማቴ2:23፤ 3:1
1:10 ዮሐ1:32
1:11 ማቴ3:17
1:13 ዘጠ24:18፤ 1ኃ719:8፤ ማቴ4:10፤ ዕብ4:15
1:14 ማቴ3:1፤ 4:12:23
1:15 ዮሐ3:15፤ ሮሜ5:6፤ ሐሥ20:21፤ ገላ4:4፤ ኤፌ1:10
1:18 ማቴ4:19
1:21 ቆ8:39፤ ማቴ4:23፤ ማር10:1
1:22 ማቴ7:28፤ 29
1:24 መዝ16:10፤ ኢሳ41:14:16:20፤ ማቴ23:23:8:29፤ ሉቃ1:35:24:19፤ ዮሐ1:45:46:6:69፤ ሐሥ3:14:4:10፤ 24:5፤ 1ዮሐ2:20
1:25 ቆ8:34
1:26 ማር9:20
1:27 ማር10:24፤ 32
1:28 ማቴ9:26
1:29 ቆ8:21:23
1:31 ሉቃ7:14

ስምዖንና ወንድሙ እንድርያስ ዓሣ አጥማጆች ስለ ነበሩ፣ መረብ ወደ ባሕር ሲጥሉ አያቸው። ¹⁷ኢየሱስም፣ “ተከተሉኝ፣ ሰው አጥማጆች አደርጋችኋለሁ” አላቸው። ¹⁸እነርሱም ወዲያውኑ መረባቸውን ትተው ተከተሉት።

¹⁹ትንሽ እልፍ እንዳለ፣ የዘብዴዎስ ልጅ ያዕቆብና ወንድሙ ዮሐንስ በጀልባ ሆነው መረባቸውን ሲያበጃጁ አያቸውና፣ ²⁰ወዲያውኑ ጠራቸው። እነርሱም አባታቸውን ከቅጥር ሠራተኞቹ ጋር በጀልባው ላይ ትተው ተከትለውት ሄዱ።

ኢየሱስ ርኩስ መንፈስ አስወጣ

1:21-28 ተጓ ምብ - ሉቃ4:31-37

²¹ከዚያም ወደ ቅርናሆም ሄዱ፤ ኢየሱስም ወዲያው በሰንበት ቀን ወደ ምክራብ ገብቶ ማስተማር ጀመረ። ²²እንደ ጸሐፍት ሳይሆን፣ እንደ ባለ ሥልጣን በማስተማሩ ሕዝቡ በትምህርቱ ተገረሙ። ²³በዚያን ጊዜ በምክራባቸው ውስጥ የነበረ ርኩስ መንፈስ ያደረገበት አንድ ሰው እንዲህ በማለት ጮኸ፤ ²⁴“የናዝሬቱ ኢየሱስ ሆይ፣ ከኛ ምን ትሻለህ? ልታጠፋን መጣህን? እኔ ማን እንደ ሆንህ ዐውቃለሁ፤ አንተ የከግዚአብሔር ቅዱስ ነህ!”

²⁵ኢየሱስም፣ “ጸጥ በል፤ ከእርሱም ውጣ!” ብሎ ገሠጸው። ²⁶ርኩሱም መንፈስ ሰውየውን በጎይል ካንፈራገጠው በኋላ እየጮኸ ወጣ። ²⁷ሕዝቡ በመሉ በመገረም፣ “ይህ ነገር ምን ድን ነው? ሥልጣን ያለው አዲስ ትምህርት መሆኑ ነው! ርኩሳን መናፍስትን እንኳ ያዛል፤ እነርሱም ይታዘዙለታል!” እያሉ እርስ በርስ ተጠያየቁ። ²⁸ወዲያውም ዝናው በገሊላ ዙሪያ ባሉ ስፍራዎች ሁሉ ተዳረሰ።

ኢየሱስ ብዙዎችን ፈወሰ

1:29-31 ተጓ ምብ - ማቴ 8:14-15፤ ሉቃ4:38:39
1:32-34 ተጓ ምብ - ማቴ 8:16:17፤ ሉቃ4:40:41

²⁹ወዲያው ከምክራብ እንደ ወጡ፣ ከያዕቆብና ከዮሐንስ ጋር ወደ ስምዖንና ወደ እንድርያስ ቤት ገቡ። ³⁰የስምዖን አማት በትኩሳት በሽታ ስላት ስለ እርሷም ነገሩት፤ ³¹ስለዚህም እርሱ ወደ ተኛችበት በመሄድ እጁን ይዞ አስነሣት፤ ትኩሳቱም ተዋቅቷ፤ ተነሥታም ታገለግላቸው ጀመር።

¹ አንዳንድ ቅጂዎች የአገላለጫ ልጅ የሚለው ሐረግ የላቸውም።
²³ ወይም *ክፉ* ፣ እንዲሁም ቆ8:26 እና 27 ይመ

³²ጀንበር ከጠለቀች በኋላ፣ ምሽት ላይ የአካባቢው ሰዎች ሕመምተኞችንና በአጋንንት የተያዙትን ሁሉ ወደ እርሱ አመጡ።

³³የከተማዋ ሕዝብ በሙሉ በቤቱ ደጅ ላይ ተሰብስቦ ነበር። ³⁴እርሱም በተለያየ በሽታ የታመሙትን ብዙዎችን ፈወሰ፤ ብዙ አጋንንትም አወጣ፤ ነገር ግን አጋንንቱ የኢየሱስን ማንነት ያውቁ ስለ ነበር እንዲናገሩ አልፈቀደላቸውም።

ኢየሱስ በገለልተኛ ስፍራ ጸለየ

1፥35-38 ተጓ ምብ - ሉቃ 4፥42-43

³⁵ማለጃም ገና ኅሕ ሳይቀድ፣ ኢየሱስ ተነሥቶ ከቤት ወጣ፤ ወደ አንድ ገለልተኛ ስፍራም ሄዶ ይጸልይ ጀመር። ³⁶ስምዖንና ባልደረቦቹም ተከትለው ይፈልጉት ጀመር፤ ³⁷ባገኙትም ጊዜ፣ “ሰው ሁሉ ይፈልግሃል” አሉት።

³⁸እርሱም፣ “ከዚህ ተነሥተን በአቅራቢያ ወዳሉት መንደሮች እንሄድ፤ እዚያም ልሰበክ፤ የመጣሁት ለዚህ ነውና” አላቸው። ³⁹ስለዚህ ወደ ምክራባቸው እየገባ በመስበክና አጋንንትን በማስወጣት በመላዋ ገሊላ ይዘዋወር ጀመር።

ኢየሱስ ለምጽሙን ሰው አነጻ

1፥40-44 ተጓ ምብ - ማቴ 8፥2-4፣ ሉቃ5፥12-14

⁴⁰አንድ ለምጽሙስ ወደ እርሱ ቀርቦ ከፊቱ በመንበርከክ፣ “በትፈቅድ እኮ ልታነጻኝ ትችላለህ” በማለት ለመነው።

⁴¹ኢየሱስም ለሰውየው በመራራት እጁን ዘርግቶ ዳሰሰውና፣ “እፈቅዳለሁ፣ ገጽ” አለው።

⁴²እርሱም ወዲያው ከለምጹ ነጻ፤ ከበሽታውም ተፈወሰ።

⁴³ኢየሱስም ሰውየውን አጥብቆ በማስጠንቀቅ እንዲህ ሲል አሰናበተው፤ ⁴⁴“ለማንም አንድ ነገር እንኳ እንዳትናገር ተጠንቀቅ፤ ነገር ግን ምስክር እንዲሆናቸው ሂደህ ራስህን ለካህን አሳይ፤ ስለ መንጻትህም ሙሴ ያዘዘውን መሥዋዕት አቅርብ” አለው።

⁴⁵ሰውየው ግን በሄደበት ሁሉ ነገሩን በሰፊው አወራ፣ ወሬውንም አሠራጨ። በዚህ ምክንያት ኢየሱስ ወደ ማንኛውም ከተማ በግልጽ መግባት አልተቻለውም፤ ከዚህም የተነሣ ከከተማ ውጭ በሚገኙ ሰዎች ቦታዎች መኖር ጀመረ፤ ሰዎች ግን ከየአቅጣጫው እርሱ ወዳለበት መምጣት አላቋረጡም።

ኢየሱስ ሽባ ፈወሰ

2፥3-12 ተጓ ምብ - ማቴ9፥2-8፣ ሉቃ5፥18-26

2 ኢየሱስ ከጥቂት ቀን በኋላ ወደ ቅፍርና ሆም እንደ ተመለሰ፣ ወደ ቤት መግባቱን ሕዝቡ ሰማ። ²ስለዚህ ከበሩ

1፥32 ማቴ4፥24
1፥34 ማቴ4፥23፣ ማር3፥12፣ ሐሥ16፥17፣18
1፥35 ሉቃ3፥21
1፥38 ኢሳ60፥1
1፥39 ማቴ4፥23፣24
1፥40 ማር10፥17
1፥44 ዘሌ13፥49፣ 14፥1-32፣ማቴ8፥4
1፥45 ማር2፥13፣ ሉቃ5፥15፣16፣17፣ ዮሐ6፥2

2፥2 ቀ፥13፣ ማር1፥45
2፥3 ማቴ4፥24
2፥5 ሉቃ7፥48
2፥7 ኢሳ43፥25
2፥10 ማቴ8፥20
2፥12 ማቴ9፥8፣33
2፥13 ማር1፥45፣ ሉቃ5፥15፣ዮሐ6፥2
2፥14 ማቴ4፥19
2፥16 ሐሥ23፥9፣ ማቴ9፥11
2፥17 ሉቃ19፥10፣ 1ጢሞ1፥15

ውጭ እንኳ ሳይቀር ስፍራ እስኪታጣ ድረስ ብዙ ሕዝብ ተሰበሰበ፤ እርሱም የእግዚአብሔርን ቃል ሰበከላቸው። ³ጥቂት ሰዎችም አንድ ሽባ በአራት ሰዎች አሸክመው ወደ እርሱ አመጡ። ⁴ከሕዝቡ ብዛት የተነሣ ኢየሱስ ወዳለበት መቅረብ ስላልቻሉ፣ የቤቱን ጣራ እርሱ ባለበት በኩል ነድለው ቀዳዳ በማበጀት ሽባው የተኛበትን ዐልጋ በዚያ አወረዱ። ⁵ኢየሱስም እምነታቸውን አይቶ ሽባውን፣ “አንተ ልጅ፣ ኅጢአትህ ተሰርዮልሃል!” አለው። ⁶በዚያ ተቀምጠው የነበሩ አንዳንድ ጸሐፍት ስለዚህ ነገር በልባቸው እያሰላሰሉ፣ ⁷“ይህ ሰው እንዴት እንዲህ ይላል? በአምላክ ላይ የሰድብ ቃል እየተናገረ እኮ ነው! ከአንዱ ከስግዚአብሔር በስተቀር ማን ኅጢአትን ሊያሰተሰርይ ይችላል?” ብለው አሰቡ።

⁸ኢየሱስም ወዲያው በልባቸው የሚያስቡትን በመንፈሱ ተረድቶ፣ “እንዴት እንዲህ ታስባላችሁ? ⁹ሽባውን፣ “ኅጢአትህ ተሰርዮልሃል” ከማለትና፣ “ተነሥተህ ዐልጋህን ተሸክመህ ሂድ” ከማለት ዮቱ ይቀላል? ¹⁰ነገር ግን የሰው ልጅ በምድር ላይ ኅጢአትን ለማስተሰረይ ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ በማለት ሽባውን፣ ¹¹“ተነሥተህ ዐልጋህን ተሸክመህ ወደ ቤትህ ሂድ” አለው። ¹²እርሱም ተነሥቶ ሁሉም እያዩት ዐልጋውን ተሸክሞ ሄደ፤ በስፍራው የነበሩትም ሁሉ በሁኔታው በመደነቅ፣ “የዚህ ዐይነት ነገር ፈጽሞ አይተን አናውቅም!” በማለት ስስግዚአብሔር ምስጋና አቀረቡ።

የሌዊ መጠራት

2፥14-17 ተጓ ምብ - ማቴ 9፥9-13፣ሉቃ5፥27-32

¹³ኢየሱስም ዳግም ወደ ባሕሩ ዳርቻ ወጣ፤ ሕዝቡም በብዛት ወደ እርሱ መጡ፤ እርሱም አስተማራቸው። ¹⁴በዚያም ሲያልፍ የእልፍ ዮስን ልጅ ሌዊን በቀረጥ መቀበያው ስፍራ ተቀምጦ አየውና፣ “ተከተለኝ” አለው፤ እርሱም ተነሥቶ ተከተለው።

¹⁵በማቴዎስ ቤት በማእድ ተቀምጦ ሳለ፣ ብዙ ቀረጥ ሰብሳቢዎችና ኅጢአተኞች ተከትለውት ስለ ነበር፣ ከኢየሱስና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ይመገቡ ነበር። ¹⁶ከፈሪሳውያን ወገን የነበሩ ጸሐፍት ከኅጢአተኞችና ከቀረጥ ሰብሳቢዎች ጋር ሲበላ ግዩት ጊዜ፣ ደቀ መዛሙርቱን “ከቀረጥ ሰብሳቢዎችና ከኅጢአተኞች ጋር ለምን ይበላል?” ሲሉ ጠየቋቸው።

¹⁷ኢየሱስም የሚናገሩትን ሰምቶ፣ “ሐኪም

⁴⁰ ለምጽ የሚለው ቃል በግሪኩ አገላለጽ የተለያዩ የቀዳ በሽታዎችን ያመለክታል

የሚያስፈልጋቸው ሕመምተኞች እንጂ ጤነኞች አይደሉም፤ እኔ ኅጢአተኞችን እንጂ ጸድቃንን ወደ ንስሐ ልጠራ አልመጣሁም” አላቸው።

ስለ ጸም የቀረበ ጥያቄ
2፡18-22 ተጓ ምብ - ማቴ9፡14-17፤ ሉቃ 5፡33-38

18 የዮሐንስ ደቀ መዛሙርትና ፈሪሳውያን ይጸሙ ነበር፤ አንዳንድ ሰዎችም መጥተው ኢየሱስን “የዮሐንስና የፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርት ሲጸሙ፤ የአንተ ደቀ መዛሙርት የማይጸሙት ለምንድን ነው?” አሉት።

19 ኢየሱስም፤ እንዲህ አላቸው፤ “ሙሽራው ከእነርሱ ጋር እያለ ማዜዎቹ ሊጸሙ ይችላሉ? ሙሽራው ከእነርሱ ጋር እያለ ሊጸሙ አይችሉም፤ 20 ሙሽራው ከእነርሱ የሚወሰድበት ወቅት ይመጣል፤ በዚያን ጊዜ ግን ይጸማሉ።

21 “በአሮጌ ልብስ ላይ አዲስ ጨርቅ የሚጥፍ ማንም የለም፤ ይህ በደረግ ግን፤ አዲሱ ጨርቅ አሮጌውን ይበጭቀዋል፤ ቀዳዳውም የባሰ ይሰፋል። 22 እንዲሁም አዲስ የወይን ጠጅ በአሮጌ አቀጣጫ የሚያስቀምጥ የለም፤ ይህ ከተደረገው የወይን ጠጅ አቀጣጫውን ያፈነጃል፤ የወይን ጠጅም አቀጣጫውም ይበላሻል። ስለዚህ አዲስ የወይን ጠጅ መቀመጥ ያለበት በአዲስ አቀጣጫ ነው።”

ኢየሱስ የሰንበት ጌታ ነው

2፡23-28 ተጓ ምብ - ማቴ12፡1-8፤ ሉቃ6፡1-5
3፡1-6 ተጓ ምብ - ማቴ12፡9-14፤ ሉቃ 6፡6-11

23 በሰንበት ቀን ኢየሱስ በእርሻ መካከል ሲያልፍ፤ አብረውት በመጓዝ ላይ የነበሩት ደቀ መዛሙርቱ እሸት ይቀጥፉ ጀመር። 24 ፈሪሳውያንም፤ “እነሆ፤ በሰንበት ቀን ለምን የተከለከለ ነገር ያደርጋሉ?” ሲሉ ጠየቁት።

25 እርሱም እንዲህ አላቸው፤ “ዳዊት በተራ በና የምግብ ፍላጎት በጸናበት ጊዜ አብረውት ከነበሩት ሰዎች ጋር ያደረገውን አላነበባችሁምን? 26 በሊቀ ካህናቱ በአብያታር ዘመን ወደ ስግዚብኤቤ ቤት ገብቶ፤ ካህናት ብቻ እንዲበሉት የተፈቀደውን የተቀደሰ ኅብስት ራሱ በልቶ አብረውት ለነበሩትም ሰዎች ሰጣቸው።”

27 ደግሞም እንዲህ አላቸው፤ “ሰንበት ለሰው ተፈጠረ እንጂ፤ ሰው ለሰንበት አልተፈጠረም፤ 28 ስለዚህ የሰው ልጅ የሰንበት ጌታዎ ነው።”

3 በሌላ ጊዜ ወደ ምኵራብ ገባ፤ በዚያም እጁ የሰለለች ሰው ነበር። 2 በምክንያት ሊከሰት የሚፈልጉ ሰዎችም በሰንበት ቀን ይፈውሰው እንደ ሆነ ለማየት ይጠባበቁ ነበር። 3 እርሱም እጁ የሰለለች

2፡18 ማቴ6፡16-18፤ ሉቃ13፡2
2፡20 ሉቃ17፡22
2፡23 ዘ823፡25
2፡24 ማቴ12፡2
2፡26 ዘሉ24፡5-9፤ 14፡21፤1-6፤ 24፡17፤17፤18
1ዜ524፡6
2፡27 ዘ823፡12፤ ዘ85፡14፤ዳ42፡16
2፡28 ማቴ8፡20
3፡1 ማቴ4፡23፤ ሉቃ1፡21
3፡2 ማቴ12፡10፤ ሉቃ14፡1

ውን ሰው፤ “በተሰበሰበው ሕዝብ ፊት ተነሥተህ ቁም” አለው።

4 ኢየሱስም፤ “በሰንበት ቀን የተፈቀደው መልካም ማድረግ ነው ወይስ ክፉ? ሕይወት ማዳን ነውን ወይስ ማጥፋት?” አላቸው። እነርሱ ግን ዝም አሉ።

5 በልባቸው ደንዳናነት አዝኖ በዙሪያው የቆሙትን በቀጣ ተመለከታቸውና ሰውየውን፤ “እጅህን ዘርጋ!” አለው፤ ሰውየውም እጁን ዘረጋ፤ እጁም ፍጹም ደኅና ሆነችለት።

6 ፈሪሳውያንም እንዴት ሊያጠፉት እንደ ሚችሉ ከሄሮድስ ወገን ከሆኑት ጋር መመካከር ጀመሩ።

ብዙ ሰዎች ኢየሱስን ተከተሉ

3፡7-12 ተጓ ምብ - ማቴ 12፡15፡16፤ ሉቃ6፡17-19

7 ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ባሕሩ ሄደ፤ ከገሊላ የመጣ እጅግ ብዙ ሕዝብም ተከተለው፤ የሚሠራውን ነገር የሰሙ ሰዎችም ከይሁዳ፤ ከኢየሩሳሌም፤ ከኢዶምያስ፤ በዩርዳኖስ ማዶ ካለው አገር እንዲሁም ከጢሮስና ከሲዶና አካባቢ ወደ እርሱ መጡ። 9 የተሰበሰበውም ሕዝብ እንዳያጨናንቀው አነስተኛ የሆነ ጆልባ እንዲያዘጋጅለት ደቀ መዛሙርቱን አዘዘቸው። 10 ብዙዎችን ፈውሶ ስለ ነበር፤ በሕመም የሚሠቃዩ ሁሉ ሊዳስሱት ይሸቀዱ ጠፋ። ነበር። 11 ርኩሳንም መናፍስትም ባዩት ቀጥሮ ከፊቱ እየወደቁ፤ “አንተ የስግዚብኤቤ ልጅ ነህ!” በማለት ይጮኹ ነበር። 12 እርሱ ግን ማንነቱን እንዳይገልጹ አጥብቆ ይገሥቋቸው ነበር።

የዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት መሾም

3፡16-19 ተጓ ምብ ማቴ 10፡2-4፤ ሉቃ6፡14-16፤ ሉቃ1፡13

13 ኢየሱስ ወደ ተራራ ወጥቶ የሚፈልጋቸውን ወደ እርሱ እንዲመጡ ጠራቸው፤ እነርሱም ወደ እርሱ መጡ። 14 ከእርሱ ጋር እንዲሆኑ፤ ለስብከትም ይልካቸው ዘንድ ዐሥራ ሁለቱን ሾማቸው፤ ሐዋርያትም ብሎ ጠራቸው። 15 አጋንንትን እንዲያስወጡም ሥልጣን ሰጣቸው። 16 ሾማቸውም ዐሥራ ሁለቱ እነዚህ ናቸው፤ ጴጥሮስ ብሎ የጠራው ስምዖን፤ 17 ቦሌዳርጌስ ይኸውም፤ ‘የነጉድ-ንድ ልጆች’ ብሎ የጠራቸው የዘብዴዎስ ልጆች ያዕቆብና ወንድሙ ዮሐንስ፤ 18 እንድርያስ፤ ፊልጶስ፤ በርቶሎሜዎስ፤ ማቴዎስ፤ ቶማስ፤ የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብ፤ ታዴዎስ፤ ተቀናቃኙ ስምዖን፤ 19 እንዲሁም አሳልፎ የሰጠው የአስቆሮቱ ይሁዳ።

11 ወይም ክፉ፤ እንዲሁም ቀጥ 30 ይመ
14 አንዳንድ ቅጂዎች ሐዋርያትም ብሎ ጠራቸው የሚለው ሐረግ የላቸውም

3፡6 ማቴ12፡14፤ 22፡16፤ ማር12፡13
3፡7 ማቴ4፡25
3፡8 ማቴ11፡21
3፡10 ማቴ4፡23፤ 9፡20
3፡11 ማቴ1፡23፤ 24፡4፡3
3፡12 ማቴ8፡34፤ ማር1፡24፤25፡34፤ ሉቃ16፡17፡18
3፡13 ማቴ5፡1
3፡14 ማር6፡30
3፡15 ማቴ10፡1
3፡16 ዮሐ1፡24

ኢየሱስና ብዔል ዜቡል

3፡23-27 ተጓ ምብ - ማቴ12፡25-29፤ ሉቃ11፡17-22

20ከዚያም ኢየሱስ ወደ አንድ ቤት ገባ፤ እርሱና ደቀ መዛሙርቱ ምግብ መብላት እንኳ እስኪሳናቸው ድረስ ሕዝቡ እንደ ገና በብዛት ተሰበሰቡ። 21ሁኔታውን የሰሙ ዘመዶቻቸው፤ “እንዴት ነው ይህ?” በማለት ይዘውት ለመሄድ ወዳለበት መጡ።

22ከኢየሱስም የመጡ ጸሐፍትም፤ “ብዔል ዜቡል፣ አድርጎታል፤ አጋንንትን የሚያወጣው በአጋንንት አለቃ ነው” አሉ።

23እርሱም ጠራቸውና በምሳሌ እንዲህ አላቸው፤ “ሰይጣን ሰይጣንን እንዴት ሊያስወጣ ይችላል? 24እርስ በርሱ የሚከፋፈል መን ግሥት ሊጸና አይችልም፤ 25ቤትም እርስ በርሱ ከተለያየ ሊቆም አይችልም። 26እንደዚህም ሰይጣን እርስ በርሱ የሚፃረርና የሚከፋፈል ከሆነ ሊቆም አይችልም፤ ያበቃልታል። 27ከዚህም የተነሣ አንድ ሰው አስቀድሞ ኅይወቱን ሰው ሳያስር ወደ ኅይለኛው ሰው ቤት ሊገባና ንብረቱን ሊዘርፍ አይችልም፤ ቤቱን መዘረፍ የሚቻለው ኅይለኛውን ሰው ሲያስር ብቻ ነው። 28እውነት እላችኋለሁ፤ የሰው ልጆች ኅጢአትና የሚሳደቡት ስድብ ሁሉ ይሰረዳላቸዋል፤ 29ነገር ግን በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሰድብ ቃል የሚናገር ሁሉ የዘላለም ኅጢአት ዕዳ ይሆንበታል እንጂ ለዘላለም አይሰረዳለትም።

30ይህንንም ያለው፤ “ርኩስ መንፈስ አለበት” ስላሉት ነበር።

የኢየሱስ እናትና ወንድሞቹ

3፡31-35 ተጓ ምብ - ማቴ12፡46-50፤ ሉቃ8፡19-21

31ከዚህ በኋላ እናቱና ወንድሞቹ መጡ፤ በውጭ ቆመውም ሰው ልከውበት አስጠናት።

32በዙሪያው የተቀመጡ ብዙ ሰዎችም፤ “እነሆ፤ እናትህና ወንድሞችህ ውጭ ይፈልጉሃል” አሉት።

33እርሱም መልሶ፤ “እናቴ ማን ናት ወንድሞቼስ እነማን ናቸው?” አላቸው።

34በዙሪያው ወደ ተቀመጡትም በመመልከት፤ እንዲህ አለ፤ “እናቴና ወንድሞቼ እነዚህ ናቸው” 35የእስኪሰሩት ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ እርሱ ወንድሜ፤ እናቴ፤ እናቴም ነውና።”

የዘረው ምሳሌ

4፡1-12 ተጓ ምብ - ማቴ13፡1-15፤ ሉቃ8፡4-10
4፡13-20 ተጓ ምብ - ማቴ13፡18-23፤ ሉቃ8፡11-15

4 በሌላ ጊዜ ደግሞ በባሕሩ አጠገብ ያስተምር ጀመር። እርሱ ባለበት አካባቢ እጅግ ብዙ ሕዝብ ስለ ተሰበሰበ፤ በባሕሩ ላይ

3፡20 ቆ፡7፤ ማር6፡31
3፡21 ዮሐ10፡20፤ ሉቃ26፡24
3፡22 ማቴ9፡34፤ 10፡25፤ 11፡18፤ 12፡24፤ 15፡1፤ ዮሐ7፡20፤ 8፡48፤ 52፤ 10፡20
3፡23 ማር4፡2፤ 10
3፡27 ኢሳ49፡24፤ 25
3፡29 ማቴ12፡31፤ 32፡አቃ12፤ 10
3፡31 ቆ፡21
4፡1 ማር2፡13፤ 3፡7

ወዳለች ጀልባ ገብቶ ተቀመጠ፤ ሕዝቡም ሁሉ በባሕሩ ዳርቻ ባለው ስፍራ ላይ ተሰብስቦ ነበር። 2እርሱም ብዙ ነገሮችን በምሳሌ አስተማራቸው፤ እንዲህም አላቸው፤ 3“ሰሙ፤ አንድ ዘራ ዘር ሊዘራ ወጣ፤ ሳዘሩን በሚዘራበትም ጊዜ አንዳንዱ መንገድ ላይ ወደቀ፤ ወሮችም መጥተው ለቅመው በሉት። 5ሌላው በቂ ዐፈር በሌለበት በጭንጫ ቦታ ላይ ወደቀ፤ ዐፈሩ ጥልቀት ስላልነበረው ወዲያው በቀለ፤ 6ፀሓይ በወጣ ጊዜ ግን ጠወለገ፤ ሥር ስላልነበረውም ደረቀ። 7ሌላው ዘር ደግሞ በእሾኽ መካከል ወደቀ፤ እሾኹም አድኅ የዘሩን ተክል ስላነቀው ፍሬ አላፈራም። 8ሌላው ዘር ደግሞ በመልካም መሬት ላይ ስለ ወደቀ በቅሎ አደገ፤ ፍሬም ሰጠ፤ አንዱ ሁላሣ፤ አንዱ ሥልሳ፤ ሌላውም መቶ ፍሬ አፈራ።” 9ቀጥሎም ኢየሱስ፤ “የሚሰማ ጆሮ ያለው ይስማ” አለ።

10በቻውን በሆነ ጊዜ፤ ዐሥራ ሁለቱና አብረውት የነበሩት ሌሎች ስለ ምሳሌዎቹ ጠየቁት። 11እርሱም፤ “ለእናንተ የከግዘሕከዜ መንግሥት ምስጢር ተሰጥቶአችኋል፤ በውጭ ላሉት ግን ነገር ሁሉ በምሳሌ ይነገራቸዋል፤ 12ይኸውም፤ “ማየቱን እንዲያዩ እንዳያስተውሉትም፤ መስማቱን እንዳሰሙ ልብ እንዳይሉትም፤ እንዳይመለሱና ኅጢአታቸው እንዳይሰረዳላቸው ነው” አላቸው።

13ከዚያም ኢየሱስ እንዲህ አላቸው፤ “ይህን ምሳሌ አልተረዳችሁትም? ታዲያ ሌሎቹን ምሳሌዎች ሁሉ እንዴት ልትረዱ ትችላላችሁ? 14ዘረው ቃሉን ይዘራል። 15አንዳንድ ሰዎች በመንገድ ላይ የወደቀውን ዘር ይመስላሉ፤ ቃሉን በሚሰሙበት ጊዜ ሰይጣን ወዲያውኑ መጥቶ በውስጣቸው የተዘረውን ቃል ይወስደዋል። 16እንዲሁም ሌሎች በጭንጫ ቦታ ላይ የተዘረውን ዘር ይመስላሉ፤ ቃሉን በሚሰሙበት ጊዜ ወዲያው በደስታ ይቀበሉታል፤ 17ነገር ግን ሥር የሌላቸው ስለሆኑ የሚቁዩት ለጥቂት ጊዜ ብቻ ነው፤ በቃሉ ምክንያት መከራ ወይም ስደት በመጣ ጊዜ ወዲያውኑ ይሰናከላሉ። 18ሌሎቹ ደግሞ በእሾኽ መካከል የተዘረውን ዘር ይመስላሉ፤ ቃሉን መስማት ይሰማሉ፤ 19ነገር ግን የዚህ ዓለም ውጣ ውረድ፤ የሀብት አንገላት እንዲሁም የሌሎች ነገሮች ምኞት ቃሉን አንቀው በመያዝ ፍሬ እንዳያፈሩ ያደርጉታል። 20ሌሎቹ በመልካም መሬት ላይ የተዘረውን ዘር ይመስላሉ፤ እነዚህም ቃሉን ስምተው የሚቀበሉና ሁላሳ፤ ሥልሳ፤ መቶም ፍሬ የሚያፈሩ ናቸው”

22 ግሪኩ ብጻይቤል ወይም ብጻይቤል ይላል
1ዮሐ2፡15-17

የመቅረዙ መብራት ምሳሌ

²¹እንዲህም አላቸው፤ “መብራት አምጥታችሁ ከዕንቅብ ወይም ከዐልጋ ሥር ታስቀምጣላችሁን? የምታስቀምጡት በመቅረዙ ላይ አይደለምን? ²²ስለዚህ ተደብቆ የማይገለጥ፣ ተሸሽጎ ወደ ብርሃን የማይወጣ የለም፤ ²³ሳሚ ጆሮ ያለው ይስማ።”

²⁴በመቀጠልም፣ “ስለምትሰሙት ነገር ጥንቃቄ አድርጉ፤ በምትሰፍሩበት መስፈሪያ ይሰፈርላችኋል፤ እንዲያውም ከዚያ የበለጠ ይጨመርላችኋል። ²⁵ላለው ይጨመርለታል፤ ከሌለው ላይ ግን፣ ያው ያለው እንኳ ይወሰድበታል” አላቸው።

የአዳጊው ዘር ምሳሌ

²⁶ከዚያም፣ እንዲህ አለ፤ “የከግዚአብሔር መንግሥት ይህን ትመስላለች፤ አንድ ሰው መሬት ላይ ዘር ይዘራል። ²⁷ሰውየው ሌሊት ይተኛል፤ ቀን ይነሣል ነገር ግን እርሱ ሳያውቅ ያ ዘር በቅሎ ያድጋል፤ ²⁸ምድርም ራስዋ በመጀመሪያ ቡቃያውን፣ ቀጥሎ ዛፋውን፣ ከዚያም በዛፋው ላይ የኑመራ ፍሬ ታስገኛለች፤ ²⁹ፍሬው እንደ በሰለም መከር በመድረሱ፣ ሰውየው ወዲያው ማጭዳጉን አን ሥቶ አጨዳ ይጀምራል።”

የሰናፍጭ ቅንጣት ምሳሌ

4፡30-32፣ ተጓ ምብ - ማቴ 13፡31፣32፣ ሉቃ 13፡18፣19

³⁰ደግሞም እንዲህ አለ፤ “የከግዚአብሔርን መንግሥት ከምን ጋር እናነጻጽራታለን? በምንስ ምሳሌ እንገልጻታለን? ³¹በምድር ላይ ከሚዘራው ዘር ሁሉ እጅግ ያነሰችውን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመስላለች፤ ³²ተዘርታ ካደገች በኋላ ግን፣ በአትክልቱ ቦታ ከሚገኙት ዕፀዎች ሁሉ ትበልጣለች፤ የሰማይ ወፎቶም በትላልቅ ቅርንጫፎቿ ጥላ ሥር ያርፋሉ።”

³³ኢየሱስም ሰዎች መረዳት በሚችሉበት መጠን፣ እነዚህን በመሳሰሉ ብዙ ምሳሌዎች ነገራቸው። ³⁴ምንም ነገር ያለ ምሳሌ አይነግራቸውም ነበር። እርሱና ደቀ መዛሙርቱ ብቻ በሚሆኑበት ጊዜ ግን ሁሉንም ነገር በዝርዝር ያስረዳቸው ነበር።

ኢየሱስ ማዕበሉን ጸጥ አደረገ

4፡35-41 ተጓ ምብ - ማቴ8፡18፣23-27፣ ሉቃ8፡22-25

³⁵ያ ቀን በመሻ ጊዜ፣ “ወደ ማዶ እንሻገር” አላቸው። ³⁶እነርሱ ሕዝቡን ትተው በጀልባዎ ውስጥ እንዳለ በዚያው ይዘውት ሄዱ፤ ሌሎች ጀልባዎችም አብረውት ነበሩ። ³⁷በዚህ ጊዜ ኅይለኛ ዐውሎ ነፋስ ተነሣ፤ ማዕበሉም ውሃ እስኪሞላት ድረስ ጀልባዎን ያናውጣት ነበር። ³⁸ኢየሱስ ግን ትራስ ተንተርሶ ከጀልባዎ በስተ ኋላ በኩል ተኝቶ ነበር።

4፡21 ማቴ5፡15
4፡22 ኤር16፡17፣ ማቴ10፡26፣ ሉቃ8፡17፣12፣2
4፡23 ቀ*9፣ ማቴ11፡15
4፡24 ማቴ7፡2
4፡25 ማቴ25፡29
4፡26 ማቴ13፡24
4፡29 ራእ14፡15
4፡30 ማቴ13፡24
4፡33 ዮሐ16፡12
4፡34 ዮሐ16፡12
4፡36 ቀ*1፣ ማር3፡9፣5፣2፣21፣ 6፡32፣45

እነርሱም ቀስቅሰውት፣ “መምህር ሆይ፣ ስናልቅ አይገድህምን?” አሉት።

³⁹እርሱም ተነሥቶ ነፋሱን ገሠጸው፤ ባሕሩንም፣ “ጸጥ፣ ረጭ በል!” አለው። ነፋሱም ጸጥ፣ ረጭ አለ፤ ፍጹምም ጸጥታ ሆነ።

⁴⁰ደቀ መዛሙርቱንም፣ “ስለ ምን እንዲህ ፈራችሁ? እስከዚህ እምነት የላችሁምን?” አላቸው።

⁴¹እነርሱም በፍርሀት ተውጠው እርስ በርሳቸው፣ “ነፋሱም ሞገዱም የሚታዘዙለት ይህ ማን ነው?” ተባባሉ።

አጋንንት ያደረገበት ሰው መፈወሱ

5፡1-17 ተጓ ምብ - ማቴ8፡28-34፣ ሉቃ8፡26-37
5፡18-20 ተጓ ምብ - ሉቃ 8፡38፣39

5 ባሕሩን ተሻግረው ጌርሴኖን¹ ወደ ተባለ አገር መጡ። ²ኢየሱስ ከጀልባ እንደ ወረደ፣ ርኩስ² መንፈስ ያደረገበት ሰው ከመቃብር ቦታ ወጥቶ ሊገኘው ወደ እርሱ መጣ። ³ይህ ሰው በመቃብር ቦታ ውስጥ የሚኖርና ማንም በሰንሰለት እንኳ ሊያስረረው የማይችል ነበር። ⁴ብዙ ጊዜ በእግር ብረትና በሰንሰለት ይታሰር ነበር፤ ነገር ግን የእጅ ሰንሰለቱን ይበጥስ፣ የእግር ብረቱንም ይሰብር ነበር። ማንም ይዞ ሊያቁየው የሚችል አልነበረም።

⁵በመቃብሮቹና በተራራዎቹ መካከል ቀንና ሌሊት እየተዘዋወረ በመጮኽ ሰውነቱን በድንጋይ ይቆራርጥ ነበር።

⁶ይህም ሰው ኢየሱስን ከሩቅ ባየው ጊዜ ወደ እርሱ ሮጦ ከፊቱ ተንበርክኮ ሰገደለት፤ ገበታላቅ ድምፅ ጮኸም፣ “አንተ የልዑል ከግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ፣ ከእኔ ምን አለህ? እንዴታሠቃየኝ በከግዚአብሔር ይገራለሁ!” አለው። ⁸ይህንንም ያለው ኢየሱስ፣ “አንተ ርኩስ መንፈስ ከዚህ ሰው ውጣ!” ብሎት ስለ ነበር ነው።

⁹ከዚያም ኢየሱስ፣ “ስምህ ማን ነው” ብሎ ጠየቀው። “ብዙ ነንና ስሜ ሌጌዎን ነው” አለው። ¹⁰ከአገር እንዳያስወጣቸውም አጥብቆ ለመነው።

¹¹በአቅራቢያውም በሚገኝ ኩረብታ ላይ ትልቅ የዐሣማ መንጋ ተሰማርቶ ነበር። ¹²ርኩሳን መናፍስቱም ኢየሱስን፣ “ወደ ዐሣማዎቹ ስደደን፣ እንድንገባባቸውም ፍቀድልን” ብለው ለመኑት።

¹³እርሱም ፈቀደላቸው። ርኩሳን መናፍስ ቱም ወጥተው በዐሣማዎቹ ገቡባቸው። ሁለት ሺህ ያህል ዐሣማዎችም በገደሉ አፋፍ በመንደርደር ቊልቊል ወርደው በባሕር ውስጥ

4፡40 ማቴ14፡31፣ ማር16፡14
5፡2 ማር1፡23፣4፣1
5፡7 ማቴ4፡3፣ 8፣29፣ሉቃ1፡32፣6፣35
፣ሐሥ16፣17፣ ዕብ7፡1
5፡9 ቀ*15

¹ አንዳንድ ቅጾች **ጌራላኖ** ሌሎች ደግሞ **ጌርጌላኖ** ይላሉ።
² ወይም **ኮቶ**፣ እንዲሁም ቀ* 8 እና 13 ይሆናሉ።

ሰጠሙ።
 14እረኞቹ ሸሽተው ሄዱ፤ ወሬውን በከተማና በገጠር አዳረሱት፤ ሕዝቡም የሆነውን ለማየት ካለበት ወጣ። 15ወደ ኢየሱስም በመጡ ጊዜ፣ የኦጋንንት ሰራዊት አድረውበት የነበረው ሰው፣ ልብስ ለብሰና አእምሮው ተመልሶለት በዚያ ተቀምጦ አዩት፤ ፈሩም። 16ይህን ያዩ ሰዎችም ኦጋንንት ስላደረጉት ሰው የተደረገውንና ስለ ዐሣማዎቹም ለሕዝቡ አወሩ። 17ከዚያም ሕዝቡ አገራቸውን ለቆ እንዲሄድላቸው ኢየሱስን ይለምኑት ጀመር።
 18ኢየሱስ ወደ ጀልባዩቱ በሚገባበት ጊዜ፣ ኦጋንንት አድርጎት የነበረው ሰው አብሮት ለመሄድ ለመነሳት። 19ኢየሱስ አልፎ ደለትም፤ ነገር ግን፣ “ወደ ቤትህ ሂድ፣ ለዘመዶቻችሁ ጌታ ምን ያህል ታላቅ ነገር እንዳደረገልህና ያሳየህን ምሕረት ንገራቸው” አለው። 20ሰውየውም ሂደ፤ ኢየሱስ ያደረገ ገለትን ነገር ሁሉ ዐሥር ከተማ* በተባለው አገር ያወራ ጀመር፤ የሰሙትም ሁሉ ተደኑቁ።

የሞተችው ልጅና የታመመችው ሴት
 5፡22-43 ተጓ ምብ - ማቴ9፡18-26፣ ሉቃ8፡41-56

21ኢየሱስ እንደ ገና በጀልባ ወደ ማይ በተሻገረ ጊዜ፣ ብዙ ሕዝብ በዙሪያው ተሰባሰበ፤ በባሕሩ ዳርቻም እንዳለ፣ ግንኙነት ስለቆነ አለቆች አንዱ ኢየሱስን የተባለው ወደዚያ መጥቶ ስለ ነበር፣ ኢየሱስን ባየው ጊዜ በእግሩ ላይ ወድቆ፣ 23“ትንሿ ልጄ በሞት አፋፍ ላይ ናትና ድና በሕይወት እንድትኖር መጥተህ እጅህን ጫንባት” በማለት አጥብቆ ለመነሳት። 24ኢየሱስም አብሮት ሂደ።
 ብዙ ሕዝብም ዙሪያውን እያጨናነቀው ተከተለው። 25ዐሥራ ሁለት ዓመት ደም ሲፈሳት የኖረችም ሴት በዚያ ነበረች፤ ጳቡብዙ ባለ መድኃኒቶች ዘንድ በመንከራተት ያላትን ሁሉ ብትጨርስም፣ ሕመሙ ባሰባት እንጂ አልተሻላትም ነበር። 27ስለ ኢየሱስም በሰማች ጊዜ፣ ከሰበተ ጳላው በሰዎች መካከል መጥታ ልብሱን ካነች፣ 28ምክንያቱም፣ “እንደ ምንም ብዬ ልብሱን ብቻ እንኳ ብነካ እፈወሳለሁ” የሚል እምነት ነበራት። 29የሚፈሰው ደሚ ወዲያውኑ ቆመ፤ ከሥቃይዋ መገላገሏም በሰውነቷ ታወቃት።
 30ወዲያውኑ ኢየሱስ፣ “ይል ከእርሱ እንደ ወጣ ዐውቆ፣ ወደ ሕዝቡ ዘወር በማለት፣ “ልብሴን የነካው ማን ነው?” አለ።
 31ደቀ መዛሙርቱም፣ “ሕዝቡ ተጨናንቆ ሲጋፋህ እያየህ፣ ‘ማን ነው የነካኝ?’ እንዴት ትላለህ? አሉት።
 32ኢየሱስ ግን ይህንን ያደረገው ማን እንደ

5፡15 ሉቃ9፡16፣18፣ ማቴ4፡24
 5፡19 ማቴ8፡4
 5፡20 ማቴ4፡25፣ ማር7፡31
 5፡21 ማቴ9፡1፣ ማር4፡1
 5፡22 ሉቃ35፡36፣ 38፡ሉቃ13፡14፣ ሉቃ13፡15፣ 18፡18፣ 17
 5፡23 ማቴ19፡13፣ ማር6፡5፣7፣32፣8፡23፣ 16፣18፣ሉቃ4፡40፣ 13፡13፣ሉቃ6፡6
 5፡25 ዘሌ15፡25-30
 5፡28 ማቴ9፡20
 5፡29 ሉቃ34
 5፡30 ሉቃ5፡17፣ 6፡19

ሆነ ለማየት ዙሪያውን ተመለከተ። 33ሴት የዋም ምን እንደ ተደረገላት ባወቀች ጊዜ እየፈራችና እየተንቀጠቀጠች መጥታ በፊቱ ተደፋች፤ እውነቱንም ሁሉ ነገረችው። 34እርሱም፣ “ልጄ ሆይ፣ እምነትሽ አድናሻል፤ በሰላም ሂጂ፤ ከሥቃይሽም ዕረፊ” አላት።
 35ኢየሱስም በመነጋገር ላይ እያለ፣ ሰዎች ከምክራቡ አለቃ ከኢየሱስ ሴት መጥተው፣ “ልጅህ ሞታለች፣ ከእንግዲህ መምህሩን ለምን ታደክመዋለህ?” አሉት።
 36ኢየሱስ ግን ሰዎቹ የተናገሩትን ችላ በማለት የምክራቡን አለቃ፣ “እመን ብቻ እንጂ አትፍራ፣” አለው።
 37ከዲጥሮስና ከያዕቆብ እንዲሁም ከያዕቆብ ወንድም ከዮሐንስ በቀር ማንም እንዲከተለው አልፏቸውም። 38ወደ ምክራቡ አለቃ ሴት እንደ ደረሱ፣ ኢየሱስ ግርግሩንና ሰዎቹም ዋይ ዋይ እያሉ አምርረው ሲያለቅሱ ተመለከተ። 39ወደ ሴትም ገብቶ፣ “ይህ ሁሉ ግርግርና ልቅሶ ምንድን ነው? ብላቴናይቱ ተኝታለች እንጂ አልሞተችም” አላቸው። 40ሰዎቹ ግን ግቁበት።
 ሰዎቹን ሁሉ ከሴት ካስወጣ በኋላ፣ የብላቴናይቱን አባትና እናት እንዲሁም አብረውት የመጡትን ደቀ መዛሙርት አስከትሎ ብላቴናይቱ ወዳለችበት ገባ። 41ከዚያም የብላቴናይቱን እጅ ይዞ፣ “ጣሊታ ቀሚ!” አላት፤ ትርጉሙም፣ “አንቺ ልጅ ተነሿ እልሻለሁ” ማለት ነው። 42ብላቴናይቱም ወዲያውኑ ተነሥታ ቆመች፤ ወዲያ ወዲህም ሂደች። ዕድሜዋም ዐሥራ ሁለት ዓመት ነበር። ሰዎቹም በሁኔታው እጅግ ተደናቁ። 43እርሱም ይህን ነገር ማንም እንዳያውቅ አጥብቆ አስጠነቀቃቸው፤ የሚበላ ነገር እንዲሰጧትም ነገራቸው።

ነቢይ በአገሩ አይከበርም
 6፡1-6 ተጓ ምብ - ማቴ13፡54-58

6 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ከዚያ ተነሥቶ ወደ ገዛ አገሩ ሂደ፤ ደቀ መዛሙርቱም ተከተሉት። 2ሰንበትም በደረሰ ጊዜ፣ በምክራብ ያስተምር ጀመር፤ የሰሙትም ብዙ ሰዎች፣ ተደናቁ።
 እነርሱም እንዲህ አሉ፣ “ይህ ሰው እነዚህን ነገሮች ከየት አገኛቸው? ይህ የተሰጠው ጥበብ ምንድን ነው? ደግሞም እነዚህ ታምረት እንዴት በእኛ ይደረጋሉ! 3ይህ ዐናጠው አይደለም? የማርያም ልጅ፣ የያዕቆብና የዮሴፍ፣ የይሁዳና የስምዖን ወንድም አይደለም? እንቶቹስ እዚህ እኛው ዘንድ አይደሉም?” ከዚ

*20 ለሥር ከተማ የሚባለውን አካባቢ ግሪኩ ዴካላስ ይለዋል።
 *3 ግሪኩ የሴል ይላል

ህም የተነሣ ተሰናክሎብት።
 4ኢየሱስም፣ “ነቢይ የማይከበረው በገዛ አገሩ፣ በዘመዶቹ መካከልና በቤተ ሰቡ ዘንድ ብቻ ነው” አላቸው። 5እዚያም በጥቂት ሕመምተኞች ላይ እጁን ጭኖ ከመፈወሱ በስተቀር ምንም ታምራት ሊሠራ አልቻለም፤ 6ባለማመናቸውም ተደነቀ።

ኢየሱስ ዐሥራ ሁለቱን ላከ
 6፡7-11 ተጓ ምብ - ማቴ 10፡19-14፣ ሉቃ፡9፡13-5

ከዚያም ኢየሱስ በየመንደሩ እየተዘዋወረ ያስተምር ነበር። 7ዐሥራ ሁለቱን ወደ እርሱ ጠርቶ፣ ሁለት ሁለቱን ላካቸው፤ በርኩሳንተ መናፍስትም ላይ ሥልጣን ሰጣቸው።

8ይህንንም ትእዛዝ ሰጣቸው፤ “ለመንገዳችሁ ከበትር በስተቀር፣ እንጀራ ወይም ከረጢት ወይም ደግሞ ገንዘብ በመቀነታችሁ አትይዙ፤ 9ጫማ አድርጉ፤ ነገር ግን ሁለት እጆ ጠባብ አትልቡ፤ 10ወደ አንድ ቤት በምትገቡበት ጊዜ ከዚያች ከተማ እስከትወጡ ድረስ እዚያው ቁይ፤ 11የትኛውም ቦታ የማይቀበላችሁ ወይም የማይሰማችሁ ከሆነ፣ ከዚያ ስፍራ ስትወጡ ምስክር እንዲሆንላቸው ከእግራችሁ ሥር ያለውን ትቢያ በዚያ አራግፉ።”

12እነርሱም ከዚያ ወጥተው፣ ሰዎች ንስሐ እንዲገቡ ሰበኩ፤ 13ብዙ አጋንንት አስወጡ፤ ብዙ ሕመምተኞችንም ዘይት እየቀቡ ፈወሱ።

የመጥምቁ ዮሐንስ መሰየፍ
 6፡14-29 ተጓ ምብ - ማቴ14፡1-12
 6፡14-16 ተጓ ምብ - ሉቃ፡9፡7-9

14የኢየሱስ ስም እየታወቀ በመምጣቱ፣ ንጉሥ ሄሮድስ ይህንኑ ሰማ። አንዳንዶችም፣ “የዚህ ዐይነት ታምር በእርሱ የሚሠራው መጥምቁ ዮሐንስ ከሙታን ቢነሣ ነው” ይሉ ነበር። 15ሌሎችም፣ “ኤልያስ ነው” አሉ። አንዳንዶች ደግሞ፣ “ከቀደምት ነቢያት እንደ አንዱ ነቢይ ነው” ይሉ ነበር።

16ሄሮድስ ነገሩን ሲሰማ ግን፣ “እኔ ራሱን ያስቈረጥሁት ዮሐንስ ከሙታን ተነሥቶአል አለ።”

17ሄሮድስ ራሱ የወንድሙን የፊልጶስን ሚስት ሄሮድያዳን በማግባቱ ምክንያት፣ ተይዞ እንዲታሰር ትእዛዝ በመስጠት ዮሐንስን ወህኒ ቤት አስገብቶት ነበር 18ዮሐንስ ሄሮድስን፣ “የወንድምህን ሚስት ታገባት ዘንድ ሕግ ይከለክልሃል” ይለው ነበርና። 19ሄሮድያዳም በዚህ ቁም ይዛበት ልታስገድለው ፈለገች፤ ነገር ግን አልሆነላትም። 20ምክንያቱም ዮሐንስ ጸድቅና ቅዱስ ሰው መሆኑን ሄሮድስ በማወቁ ይፈራውና ይጠ

6፡4 ሉቃ4፡24፣ ዮሐ4፡44
 6፡5 ማር5፡23
 6፡6 ማቴ9፡35፣ ማር1፡39፣ ሉቃ13፡22
 6፡7 ዘጸ17፡66፣ ማቴ10፡1፣ ማር3፡13፣ ሉቃ10፡1
 6፡11 ማቴ10፡14
 6፡12 ሉቃ9፡6
 6፡13 ያዕ5፡14
 6፡14 ማቴ3፡1
 6፡15 ማሌ4፡5፣ ማቴ16፡14፣21፣11፣ ማር8፡28
 6፡17 ማቴ4፡12፣ 11፡2፣ሉቃ3፡19፣20
 6፡18 ዘሌ18፡16፣ 20፡21

6፡20 ማቴ11፡9
 6፡21 አስ1፡3፣ 2፡18፣ሉቃ3፡1
 6፡23 አስ5፡3፣6፣ 7፡2
 6፡30 ማቴ10፡2፣ ሉቃ9፡10፣17፣5፣ 22፡14፣24፣10፣ ሐሥ1፡2፣26
 6፡31 ማር3፡20
 6፡32 ቆ4፡5፣ ማር4፡36
 6፡34 ማቴ9፡36

ብቀው ነበር። ዮሐንስ የሚናገረውን ሲሰማ ሄሮድስ ቢታወክም፣ በደስታ ያደምጠው ነበር።

21ባመጨረሻም አመቺ ቀን መጣ። ሄሮድስ በተወለደበት ዕለት ለከፍተኛ ሹማምቱ፣ ለጦር አዛዦችና በገሊላ ለታወቁ ታላላቅ ሰዎች ግብዣ አደረገ። 22የሄሮድያዳም ልጅ ገብታ በዘፈነች ጊዜ ሄሮድስንና ተጋባዦቹን ደስ አስኘቻቸው። ንጉሡም ብላቴና ዪቱን፣ “የምትፈልገውን ሁሉ ጠይቁኝ እስከ ጥሻለሁ” አላት። 23ደግሞም “እስከ መንግሥቱ እኩሌታ ድረስ እንኳ ቢሆን፣ የምትጠይቁኝን ሁሉ እስከጥሻለሁ” ሲል በመሐላ ቃል ገባላት።

24እርሷም ወጥታ እናቷን፣ “ምን ልለም ነው?” አለቻት። እናቷም፣ “የመጥምቁ ዮሐንስን ራስ” አለቻት።

25ብላቴናዪቱም ወዲያው ፈጥና ወደ ንጉሡ በመመለስ፣ “የመጥምቁ ዮሐንስን ራስ አሁን በሳሕን እንድትሰጠኝ እፈልጋለሁ” አለችው።

26ንጉሡ በነገሩ እጅግ አዘነ፣ በተጋበዙት እንግዶች ፊት የመሐላ ቃሉን ለማጠፍ አልፈለገም። 27ስለዚህ አንዱን ወታደር በፍጥነት ልከ፣ የዮሐንስን ራስ ቁርጠ እንዲያመጣ አዘዘው፤ እርሱም ሄሮ በወህኒ ቤቱ ውስጥ ራሱን ቁርጠ፤ 28በሳሕን አምጥቶ ለብላቴናዪቱ ሰጣት፣ ብላቴናዪቱም ለእናትዋ ሰጠች። 29ዮሐንስ ደቀ መዛሙርትም ይህን እንደ ሰሙ መጡ፣ ሬሳውንም ወስደው ቀበሩት።

ኢየሱስ አምስት ሺህ ሰዎች መገባ
 6፡32-44 ተጓ ምብ - ማቴ 14፡13-21፣ ሉቃ፡9፡10-17፣ ዮሐ6፡5-13
 6፡32-44 ተጓ ምብ - ማር8፡2-9

30ሐዋርያትም በኢየሱስ ዙሪያ ተሰብስበው የሠሩትንና ያስተማሩትን ሁሉ ነገሩት። 31ብዙ ሰዎች ይመጡና ይሄዱ ስለ ነበር ምግብ እንኳ ለመብላት ጊዜ ስላልነበራቸው፣ “እስቲ ብቻችሁን ከእኔ ጋር ወደ አንድ ገለልተኛ ስፍራ እንሂድና ጥቂት ዕረፍ” አላቸው።

32ስለዚህ ብቻቸውን ወደ አንድ ገለልተኛ ስፍራ በጀልባ ሄዱ። 33እነርሱም ሲሄዱ ብዙ ሰዎች አይተው ዐወቋቸው፤ ከከተሞችም ሁሉ በእግር እየሮጡ ቀድመዋቸው ደረሱ። 34ኢየሱስ ከጀልባ በሚወርድበት ጊዜ ብዙ ሕዝብ ተሰብስቦ አየ፤ እረኛ እንደሌላቸው በጎች ስለ ነበሩም አዘነላቸው፤ ብዙ ነገርም ያስተምራቸው ጀመር።

35በዚህ ጊዜ ቀኑ እየመሸ በመሄዱ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው እንዲህ

47 ወይም ከፋ
 *14 አንዳንድ ቅጂዎች ይል ነበር ይላሉ
 *20 አንዳንድ የጥንት ቅጂዎች ብዙ ነገር ያደርግ ነበር ይላሉ

አሉት፤ “ይህ ቦታ ምድረ በዳ ነው፤ ቀንም መሸቶአል፤ ³⁶በአካባቢው ሰው ወዳለበት መንደር ሄደው የሚበላ ነገር ገዝተው እንዲመገቡ ሕዝቡን አስናብታቸው።”

³⁷እርሱ ግን መልሶ፤ “የሚበሉትን እናገተው ስጧቸው” አላቸው።

እነርሱም፤ “ሄደን በሁለት መቶ ዲናር እንጀራ ገዝተን የሚበሉትን እንስጧቸውን?” አሉት።

³⁸እርሱም፤ “ስንት እንጀራ አላችሁ? እስቲ ሄዳችሁ እዩ” አላቸው።

አይተውም፤ “አምስት እንጀራና ሁለት ዓፃ” አሉት።

³⁹ከዚያም፤ ሕዝቡን በለመለመ ሣር ላይ በቡድን በቡድን እንዲያስቀምጡ አዘዛቸው።

⁴⁰ሕዝቡም መቶ መቶና አምሳ አምሳ ሆነው በቡድን በቡድን ተቀመጡ። ⁴¹እርሱም አምስቱን እንጀራና ሁለቱን ዓፃ ይዞ ወደ ሰማይ በማየት ባረከ፤ እንጀራውንም ቈርሶ እንዲያቀርቡላቸው ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ፤ ሁለቱንም ዓፃ ለሁሉም አካፈለ። ⁴²ሁሉም በልተው ጠገቡ፤ ⁴³ደቀ መዛሙርቱም ከተበላ ላው እንጀራና ዓፃ፤ ዐሥራ ሁለት መሶብ ሙሉ ፍርፋራ አነሡ። ⁴⁴እንጀራውንም የበሉት አምስት ሺህ ወንዶች ነበሩ።

ኢየሱስ በባሕር ላይ በእግሩ ሄደ

6፥45-51 ተጓ ምብ ማቴ14፥22-32፤ ዮሐ6፥15-21
6፥53-56 ተጓ ምብ - ማቴ14፥34-36

⁴⁵ወዲያውም እርሱ ሕዝቡን እያሰናበተ ሳለ፤ ደቀ መዛሙርቱ በጀልባ ወደ ቤተ ሳይዳ ቀድመውት እንዲሻገሩ አዘዛቸው። ⁴⁶ከዚያም ትቶአቸው ሊጸልይ ወደ ተራራ ወጣ።

⁴⁷በመሸም ጊዜ ጀልባዋ ባሕሩ መካከል ነበረች፤ እርሱም ብቻውን በምድር ላይ ነበር።

⁴⁸ነፋስ በርትቶባቸው ስለ ነበር፤ ደቀ መዛሙርቱ ከመቅዘፊያው ጋር ሲታገሉ አያቸው፤ በአራተኛውም ክፍለ ሌሊት ገደማ፤ በባሕር ላይ እየሄደ ወደ እነርሱ መጣ፤ በአጠገባቸውም ዐልፎ ሊሄድ ነበር። ⁴⁹ነገር ግን በባሕር ላይ ሲሄድ ባዩት ጊዜ ምት ሐት መስሎአቸው ጮኹ፤ ⁵⁰ሁሉም እርሱን ባዩት ጊዜ ደንግጠው ነበርና።

እርሱም ወዲያውኑ አነጋገራቸውና፤ “አይዞ አችሁ! እኔ ነኝ፤ አትፍሩ!” አላቸው። ⁵¹እርሱም በጀልባዋ ላይ ወጥቶ አብሮአቸው ሆነ፤ ነፋሱም ተወ፤ እነርሱም እጅግ ተደነቁ፤ ⁵²የእንጀራውን ታምር አላስተዋሉም ነበርና፤ ልባቸውም ደንድኖ ነበር።

⁵³በተሻገሩም ጊዜ፤ ጌንሴሬጥ ደርሰው ወረዱ፤ ጀልባዋንም እዚያው አቆሙ። ⁵⁴ወዲያው እንደ ወረዱም፤ ሕዝቡ ኢየሱስን ዐወቁት፤ ⁵⁵ወደ አካባቢውም ሁሉ በመሮጥ

6፥37 2፡74፥42-44
6፥38 ማቴ15፥34፤ ማር8፥5
6፥41 ማቴ14፥19
6፥45 ቀ፥32፤ ማቴ11፥21
6፥46 ሉቃ3፥21
6፥49 ሉቃ24፥37
6፥50 ማቴ14፥27
6፥51 ቀ፥32፤ ማር4፥39
6፥52 ማር8፥17-21
6፥53 ዮሐ6፥24፥25

ሕመምተኞችን በዐልጋ ላይ እየተሸከሙ እርሱ ወደሚገኝበት ስፍራ ሁሉ ያመጡ ነበር። ⁵⁶በየደረሰበት መንደር ወይም ከተማ ወይም ገጠር ሁሉ ሕመምተኞችን በየአደባባይ እያስቀመጡ የልብሱን ጫፍ እንኳ ለመንካት ይለምኑት ነበር፤ የነኩትም ሁሉ ይድኑ ነበር።

ኢየሱስ የአይሁድን ውጫዊ ሥርዐት ተቃወመ

7፥1-23 ተጓ ምብ - ማቴ 15፥1-20

7 ከዚህ በኋላ ፈሪሳውያንና ከኢየሩሳሌም የመጡ አንዳንድ ጸሐፍት በዙሪያው ተሰበሰቡ፤ ጳጳሪዎች መዛሙርቱም አንዳንዶቹ ባልነጻ ማለት ባልታጠበ እጅ እንጀራ ሲበሉ አዩ፤ ³ፈሪሳውያንና አይሁድ ሁሉ የአባቶችን ወግ ለመጠበቅ ሲሉ፤ በሥርዐቱ መሠረት እጃቸውን በጥንቃቄ ሳይታጠቡ አይበሉምና። ⁴ከገበያ ሲመለሱም ታጥበው ራሳቸውን ካላነጹ በስተቀር አይበሉም። እንዲሁም ዋንጫን፣ ማሰርን፣ ሳሕንና ዐልጋን እንደ ማጠብ ያሉትን ሌሎችን ወጎች ይጠብቃሉ።

⁵ፈሪሳውያንና ጸሐፍትም፤ “ደቀ መዛሙርትህ እንደ አባቶች ወግ በመኖር ፈንታ ባልታጠበ እጃቸው ለምን እንጀራ ይበላሉ?” ብለው ጠየቁት።

⁶እርሱም እንዲህ ሲል መለሰ፤ “ኢሳይያስ ስለ እናንተ፤ ስለ ግብዣች በትክክል ተንብዮአል፤ እንዲህ ተብሎ ተጽፎአልና፤

‘ይህ ሕዝብ በከንፈሩ ያከብራል፤

ልቡ ግን ከእኔ የራቀ ነው፤

ገበኝነቱ ያመልክኛል፤ ትምህርታቸውም

ሰው ሠራሽ ሥርዐት ብቻ ነው።”

⁸የከገበያው ጳጳሪዎች ትእዛዝ ትታችሁ የሰዎችን ወግና ሥርዐት ታጠብቃላችሁ።”

⁹ደግሞም፤ እንዲህ አላቸው፤ “የራሳችሁን ወግ ለመጠበቅ ስትሉ፤ የከገበያው ጳጳሪዎች ትእዛዝ የምትተወባት ዘዴ አላችሁ። ¹⁰መሲ፤ ‘አባትህንና እናትህን አክብር፤ አባቱን ወይም እናቱን የሚሰደብ ፈጽሞ ይሙት’ ብሎ ነበርና፤ ¹¹እናንተ ግን አንድ ሰው አባቱን ወይም እናቱን፤ ግን እንደ ሰው አባቱን ርዳታ ሁሉ ቀርባን ይኸውም መባ አድርጌአለሁ’ ቢላቸው፤ ¹²እናንተም ይህ ሰው ለአባቱም ሆነ ለእናቱ ከዚህ በኋላ ምንም ነገር እንዲያደርግ አትፈቅዱለትም። ¹³ስለዚህ ለትውልድ በምታስተላልፉት ወግ የከገበያ ስብከቱን ቃል ትሸራሳችሁ፤ ይህን የመሰለም ብዙ ነገር ታደርጋላችሁ!”።

6፥56 ማቴ9፥20
7፥2 ሐሥ10፥14፤ 28፥11፥8፤ ሮሜ14፥14
7፥3 ቀ፥5፥8፤ 9፥13፥ሉቃ11፥38
7፥4 ማቴ23፥25፤ ሉቃ11፥39
7፥5 ቀ፥3፥701፥14፤ ቁ42፥8
7፥7 ኢሳ29፥13
7፥8 ቀ፥3
7፥9 ቀ፥3
7፥10 ዘ020፥12፤ 21፥17፤ ዘሉ20፥9፤ ዘ85፥16
7፥11 ማቴ23፥16፤ 18
7፥13 ቀ፥3፤ ዕብ4፥12

³4 አንዳንድ የጥንት ቅጂች የግእድ ዐልጋ ይላሉ
⁹9 አንዳንድ ቅጂች ለግጥም ይላሉ

14 ደግሞም ኢየሱስ ሕዝቡን ወደ እርሱ ጠርቶ እንዲህ አላቸው፤ “ስሙኝ፤ ሁላችሁም አስተውሉ፤ 15 ከውጭ ወደ ውስጥ ገብቶ ሰውን የሚያረክሰው አንዳች ነገር የለም፤ ይልቁን ሰውን የሚያረክሰው ከራሱ ወደ ውጭ የሚወጣው ነገር ነው፤ ሰሚ ጆሮ ያለው ቢኖር ይስማሉ።

17 ሕዝቡን ትቶ ወደ ቤት ከገባ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ስለ ምሳሌው ጠየቁት። 18 እርሱም፤ “እናንተም ነጭ አይገባችሁምን? ከውጭ ወደ ሰው ገብቶ ሊያረክሰው የሚችል አንዳች ነገር የለም፤ 19 ወደ ልቡ ሳይሆን ወደ ሆዱ ይገባል፤ ከዚያም ከሰውነቱ ይወጣልና። እየሱስ ይህን በማለቱ ምግብ ሁሉን ደብዳቤ መሆኑን ገለጠ።

20 ቀጥሎም፤ እንዲህ አለ፤ “ከሰው የሚወጣ ያ ሰውን ያረክሰዋል፤ 21 ከሰው ልብ የሚወጡት ክፉ ሐሳብ፤ ምንዝር፤ ስርቆት፤ ሰው መግደል፤ ዝሙት፤ 22 መስገብገብ፤ ክፋት፤ ማታለል፤ መዳራት፤ ምቀኝነት፤ ስም ማጥፋት፤ ትዕቢት፤ ስንፍና ናቸው። 23 እነዚህ ክፉ ነገሮች ሁሉ ከሰው ይወጣሉ ሰውንም ያረክሱታል።”

ሲሮፊኒቃዊቷ ሴት

7:24-30 ተጓ ምብ - ማቴ 15:21-28

24 ከዚያ ተነሥቶ ወደ ጢሮስ¹⁵ አገር ሄደ፤ ወደ አንድ ቤት ገብቶ እዚያ መኖሩን ማንም እንዳያውቅበት ፈለገ፤ ሆኖም እዚያ መኖሩ ሊሸሸግ አልቻለም። 25 ወዲያው ግን ትንሺቱ ልጇ በርኩስ¹⁶ መንፈስ የተያዘችባት አንዲት ሴት ስለ እርሱ ሰምታ መጣችና በእግሩ ላይ ወደቀች። 26 ሴትየዋም ግሪካዊት፤ በትውልደም ሲሮፊኒቃዊት ነበረች። እርሷም ኢየሱስ ጋኔኑን ከልጇ እንዲያስወጣላት ለመነቸው።

27 እርሱ ግን፤ “የልጆችን እንጀራ ወስዶ ለውሾች መጣል ተገቢ ስላልሆነ፤ መጀመሪያ ልጆቹ ጠግበው ይብሉ” አላት።

28 እርሷም መልሳ፤ “አዎን፤ ጌታ ሆይ፤ ውሾችም ከገበታ በታች ሆነው የልጆችን ትራፊ ይበላሉ አለችው።

29 እርሱም፤ “ስለዚህ ይህን ስላልሸ ሂጂ፤ ጋኔኑ ከልጅሽ ወጥቶአል” አላት።

30 እርሷም ወደ ቤቷ ስትመለስ ልጇ ዐልጋ ላይ ተኝታ፤ ጋኔኑም ለቆአት አገኘቻት።

የደንቄሮና የድዳው መፈወስ

7:31-37 ተጓ ምብ - ማቴ 15:29-31

31 ከዚያም ኢየሱስ ከጢሮስ አገር ተነሥቶ፤ በሲዶና በኩል አድርጎ ዐሥር ከተማዎች በተባለው አገር በማለፍ ወደ ገሊላ ባሕር መጣ። 32 በዚያም ሰዎች ደንቄሮና ዲዳ የሆነ አንድ ሰው ወደ እርሱ አመጡ፤ እጁ

7:17 ማር9:28
7:19 ሐሥ10:15፤ ሮሜ14:1-2፤ ቁ42:16፤ 1ጢሞ4:3-5
7:22 ማቴ20:15
7:24 ማቴ11:21
7:25 ማቴ4:24
7:31 ቀ24፤ ማቴ4:18:25፤ 11:21፤ ማር5:20
7:32 ማቴ9:32፤ ማር5:23፤ ሉቃ11:14

ንም እንዲጭንበት ለመነት። 33 ኢየሱስም ሰውየውን ከሕዝቡ ለይቶ ከወሰደው በኋላ፤ ጣቶቹን በጆሮው አስገባ፤ ከዚያም እንትፍ ብሎ የሰውየውን ምላስ ዳሰሰ። 34 ወደ ሰማይም ተመልክቶ ቃተ ተና፤ “ኤፍታህ!” አለው፤ ይኸውም፤ “ተከፈት” ማለት ነው። 35 ወዲያውም ጆሮዎቹ ተከፈቱ፤ ምላሱም ተፈቶ አጥርቶ መናገር ጀመረ።

36 ኢየሱስ ይህን ለማንም እንዳይናገሩ አዘዛቸው፤ ሆኖም እርሱ እንዳይናገሩ ባዘዛቸው መጠን፤ ነገሩን አስፍተው አወሩት። 37 ሕዝቡም ከመጠን በላይ በመደኑት፤ “ያደረገው ሁሉ ጥሩ ነው፤ ደንቄሮዎች እንዲሰሙ፤ ድዳዎች እንዲናገሩ እንኳ አድርጎአል” አሉ።

ኢየሱስ አራት ሺህ ሰዎች መገባ

8:1-9 ተጓ ምብ - ማቴ 15:32-39
8:1-9 ማሙ - ማር6:32-44
8:11-21 ተጓ ምብ - ማቴ 16:1-12

8 በዚያን ጊዜ፤ እንደ ገና ብዙ ሕዝብ ተሰበሰበ። የሚበሉት ምንም ምግብ ስላልነበራቸው ደቀ መዛሙርቱን ወደ እርሱ ጠርቶ፤ እንዲህ አላቸው፤ “እነዚህ ጋር ሦስት ቀን ስለቆዩና የሚበሉትም ስለሌላ ቸው እነዚህ ሰዎች ያሳዝኑኛል፤ 3 እንዲህ እንደ ተራቡ ወደ ቤታቸው ብስዳቸው አንዳን ዶቹ ከሩቅ የመጡ ስለ ሆኑ በመንገድ ላይ ዝለው ይወድቃሉ።”

4 ደቀ መዛሙርቱም መልሰው፤ “በዚህ ምድረ በዳ እነዚህን ለመመገብ የሚያስችል እንጀራ ከወዴት ይገኛል?” አሉት።

5 እርሱም፤ “ስንት እንጀራ አላችሁ?” ብሎ ጠየቃቸው።

እነርሱም፤ “ሰባት” አሉት።

6 እርሱም፤ መሬት ላይ እንዲቀመጡ ሕዝቡን አዘዘ፤ ሰባቱን እንጀራ ይዞ ካመሰገነ በኋላ ቄርሶ ለሰዎቹ እንዲያድሉ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው፤ እነርሱም ለሕዝቡ አደሉት። 7 እንዲሁም ትንንሽ ዓሣዎች ነበሯቸው፤ እርሱም ዓሣዎቹን ባርኮ እንዲያድሏቸው አዘዘ። 8 ሕዝቡም በልተው ጠገቡ፤ ከዚያም ደቀ መዛሙርቱ የተረፈውን ቀርስራሽ ሰባት መሰብ ሙሉ አነሡ። 9 በዚያም አራት ሺህ ያህል ሰዎች ነበሩ፤ ካሰናበታቸውም በኋላ፤ 10 ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ዳልማኑታ ወደ ተባለ ስፍራ ሄደ።

11 ፈሪሳውያንም ወጥተው ከኢየሱስ ጋር ይከራከሩ ጀመር። ለራትኑትም ፈልገው ከሰ

7:33 ማር8:23
7:34 ማር6:41፤ 8:12፤ ዮሐ11:41
7:35 ኢሳ35:5-6
7:36 ማቴ8:4
8:2 ማቴ9:36
8:7 ማቴ14:19
8:8 ቀ20
8:11 ማቴ12:38

¹⁵ አንዳንድ የጥንት ቅጂዎች ሰሚ ጆሮ ያለው ቢኖር ይሉ።
¹⁶ የሚለው የላቸውም።
¹⁷ 24 አያሌ የጥንት ቅጂዎች ጢሮስና ሲዶና የሚለው አላቸው
¹⁸ 25 ወይም ክፍ
¹⁹ 31 የግሪኩ ደካጋለ ይለዋል

ማይ ምልክት እንዲያሳዩቸው ጠየቁት።
 12 እርሱም በመንፈሱ እጅግ በመቃተት፣ “ይህ ትውልድ ምልክት የሚፈልገው ለምንድን ነው? እውነት እላችኋለሁ፤ ለዚህ ትውልድ ምንም ምልክት አይሰጠውም!” አለ።
 13 ከዚያም ትቶአቸው በጀልባ ወደ ማይ ተሻገረ።

የፈሪሳውያንና የሄሮድስ እርሾ

14 ደቀ መዛሙርቱ እንጀራ መያዝ ስለ ረሱ፣ ከአንድ እንጀራ በቀር በጀልባ ውስጥ ምንም አልነበራቸውም።
 15 ኢየሱስም፣ “ተጠንቀቁ፤ ከፈሪሳውያንና ከሄሮድስ እርሾ ተጠባቂ” ብሎ አዘዛቸው።

16 እነርሱም እርስ በርሳቸው፣ “እንዲህ የሚለን እኮ እንጀራ ስለሌለን ነው” ተባባሉ።

17 ኢየሱስም ሐሳባቸውን ዐውቆ፣ እንዲህ አላቸው፣ “እንጀራ ስለሌለን ነው በማለት ምን ያነጋግራችኋል? አሁንም አታስተውሉምን? ልብስ አትሉምን? ወይስ ልባችሁ ደንድኖአል? 18 ዐይን እያላችሁ አታዩምን? ጆሮ እያላችሁ አትሰሙምን? አታስታውሱምን? 19 አምስቱን እንጀራ ለአምስት ሺህ ሰው በቁረስሁ ጊዜ ስንት መሰብ መሉት ጥርፍራፍ አነሣችሁ?”

እነርሱም፣ “ዐሥራ ሁለት” አሉት።

20 ሰባቱን እንጀራ ለአራት ሺህ በቁረስሁ ጊዜ ስንት መሰብ መሉት ጥርፍራፍ አነሣችሁ?” አላቸው።

እነርሱም፣ “ሰባት” አሉት።

21 እርሱም፣ “እስከ አሁን አሳስተዋላችሁም ማለት ነውን” አላቸው።

በቤተ ሳይዳ የተፈወሰው ዐይነ ስውር

22 ከዚያም ወደ ቤተ ሳይዳ መጡ፣ ጥቂት ሰዎችም አንድ ዐይነ ስውር ወደ ኢየሱስ አምጥተው እንዲዳስሰው ለመኑት።
 23 እርሱም የዐይነ ስውሩን እጅ ይዞ ከሰፈር ውጭ አወጣው፤ በዐይኖቹም ላይ እንትፍ ብሎባት፣ እጁንም በላይ ጭኖ፣ “ምን የሚታይህ ነገር አለ?” ሲል ጠየቀው።

24 እርሱም ቀና ብሎ አይቶ፣ “ሰዎች እንደ ዛፍ ሲንቀሳቀሱ አያለሁ” አለ።

25 ኢየሱስም እንደ ገና እጆቹን በሰውየው ዐይኖች ላይ ጫኔ፤ በዚህ ጊዜ ዐይኖቹ በሩ፣ በርሃኑም ተመለሰለት፤ ሁሉንም ነገር አጥርቶ ማየት ችለ።
 26 ከዚያም፣ “ወደ መንደሩ አትግባ! በመንደሩም ለማንም አትናገር!” ብሎ ወደ ቤቱ ሰደደው።

ጴጥሮስ ስለ ኢየሱስ የነበረው ግንዛቤ

27 ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ፊል ጳስ ቀሳርያ መንደሮች ሄደ፤ በመንገድ ላይ

8፡12 ማር7፡34
 8፡15 ማር14፡1፣ ማር12፡13፣ ሉቃ12፡1፣ 1ቆር5፡6-8
 8፡17 ኢሳ6፡9፣10፣ ማር6፡52
 8፡19 ማር14፡20፣ ማር6፡41-44፣ ሉቃ9፡17፣ዮሐ6፡13
 8፡20 ዮሐ6፡9፣ ማር15፡37
 8፡21 ማር6፡52
 8፡22 ማር11፡21፣ ማር10፡46፣ዮሐ9፡1
 8፡23 ማር5፡23፣ 7፡33

ሳለም ደቀ መዛሙርቱን፣ “ሰዎች እኔን ማን ይሉኛል?” ብሎ ጠየቃቸው።

28 እነርሱም፣ “መጥምቁ ዮሐንስ የሚሉህ አሉ፤ ሌሎች ኤልያስ ነው ይሉሃል፤ ሌሎች ደግሞ ከነቢያት አንዱ ነው ይሉሉ” ብለው ነገሩት።

29 ቀጥሎም፣ “እናንተሳ ማን ትሉኛላችሁ?”

ሲል ጠየቃቸው።

ጴጥሮስም፣ “አንተ ክርስቶስ ነህ” አለው።

30 ኢየሱስም ስለ እርሱ ለማንም እንዳይናገሩ አስጠነቀቃቸው።

ኢየሱስ ስለ ሞቱ አስቀድሞ ተናገረ

8፡31-9፡1 ተጓ ምብ - ማር16፡21-28፣ ሉቃ9፡22-27

31 ከዚያም የሰው ልጅ ብዙ መከራ እንደሚቀበል፣ በሽማግሌዎች፣ በካህናት አለቆችና በጸሐፍት እንደሚናቁ፣ እንደሚገደል፣ ከሦስት ቀንም በኋላ እንደሚነሣ ያስተምራቸው ጀመር።

32 እርሱም ይህን በግልጽ ነገራቸው። በዚህ ጊዜ ጴጥሮስ ኢየሱስን ለብቻው ወስዶ ይገሥጸው ጀመር።

33 ኢየሱስ ግን ዘወር ብሎ ደቀ መዛሙርቱን እያየ ጴጥሮስን፣ “አንተ ሰይጣን፣ ወደ ኋላ ሄድ! አንተ የሰውን እንጂ የእግዚአብሔርን ነገር አታስብምና” በማለት ገሠጸው።

34 ከዚህ በኋላ፣ ሕዝቡን ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ እርሱ ጠርቶ እንዲህ አላቸው፣ “ሊከተለኝ የሚወድ ቢኖር ራሱን ይካድ፤ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተለኝ፤ 35 ነፍሱን ለማዳን የሚወድ ሁሉ ያጠፋታል፤ ስለ እኔና ስለ ወንጌል ነፍሱን የሚያጠፋት ሁሉ ግን ያደናታል። 36 ሰው ዓለሙ ሁሉ የእርሱ ቢሆንና ነፍሱን ቢያጣ ምን ይጠቅመዋል? 37 ለመሆኔ ሰው ለነፍሱ ምን መተኪያ አለው? 38 በዚህ ዘመድና ኅጢአተኛ ትውልድ መካከል በእኔና በቃሌ የሚያፍር ሁሉ፣ የሰው ልጅም በአባቱ ግርማ፣ ከቅዱሳን መላእክት ጋር ሲመጣ ያፍርበታል!”

9 ቀጥሎም፣ “እውነት እላችኋለሁ፤ እዚህ ከቆሙት መካከል የእግዚአብሔር መንግሥት በገይል ስትመጣ እስከሚያደ ድረስ ሞትን የማይቀምሱ አንዳንዶች አሉ” አላቸው።

የኢየሱስ መልክ አበራ

9፡2-8 ተጓ ምብ - ሉቃ 9፡28-36
 9፡2-13 ተጓ ምብ - ማር 17፡1-13

2 ከስድስት ቀን በኋላ ኢየሱስ ጴጥሮስን፣

26 አንዳንድ ቅጂዎች በመንደሩም ለማንም አትናገር፣ የሚለው የላቸውም።

29 በግሪኩ ክርስቶስ በሰብራይስጡ መሰረት የሚለው ቃል ትርጉም የተቀባ ማለት ነው።

35 የግሪኩ ቃል ሕይወት ወይም ነፍስ ማለት ይሆናል።

ያዕቆብንና ዮሐንስን አስከትሎ ወደ አንድ-
ረጅም ተራራ ይህኑት ወጣ፤ ብቻቸውንም
ነበሩ፤ በፊታቸውም ተለወጠ፤ ³ልብሱም በም-
ድር ላይ ማንም አጣቢ አጥቦ ሊያገጣው
በማይችልበት ሁኔታ እጅግ ነጭ ሆኑ። ⁴ኤል-
ያስና ሙሴም ከኢየሱስ ጋር ሲነጋገሩ ታዩ-
አቸው።

⁵ጴጥሮስም ኢየሱስን፣ “መምህር ሆይ፣
እዚህ ብንኖር ለእኛ መልካም ነው፤ አንድ-
ለአንተ፣ አንድ ለሙሴ፣ አንድ ለኤልያስ
የሚሆኑ ሦስት ዳሶች እንሥራ” አለው።
⁶እጅግ ስለ ፈሩ የሚናገረውን አያውቅም
ነበር።

⁷ከዚያም ደመና መጥቶ ጋረዳቸው፤ ከደ-
መናውም ውስጥ፣ “ይህ የምወደው ልጄ
ነው፤ እርሱን ስሙት!” የሚል ደምፅ መጣ።

⁸ወዲያውም ዙሪያቸውን ሲመለከቱ ከኢ-
የሱስ በቀር ማንም አብሮአቸው አልነበረም።
⁹ከተራራው ላይ በሚወርዱበትም ጊዜ፣
የሰው ልጅ ከሙታን እስኪነሣ ድረስ ያዩትን
ለማንም እንዳይናገሩ አዘዘቸው። ¹⁰እነርሱም
የተናገራቸውን ቃል በልባቸው አሳደሩት፤
ነገር ግን፣ “ከሙታን መነሣት” ምን ማለት
እንደ ሆነ እርስ በርሳቸው ይነጋገሩ ነበር።

¹¹ከዚያም፣ “ጸሐፍት አስቀድሞ መምጣት
ያለበት ኤልያስ ነው ለምን ይላሉ?” ሲሉ
ጠየቁት።

¹²ኢየሱስም፣ እንዲህ አላቸው፤ “ኤልያስ
በርግጥ አስቀድሞ መጥቶ ሁሉን ነገር እንደ
ነበረ ያደርጋል፤ ታዲያ፣ የሰው ልጅ ብዙ
መካራ መቀበልና መናቅ እንዳለበት የተጻፈው
ለምን ይመስላችኋል? ¹³ነገር ግን እሳችኋ-
ለሁ፤ ኤልያስም መጥቶ ነበር፤ እነርሱም
ስለ እርሱ በተጻፈው መሠረት ያሻቸውን
ሁሉ አድርገውበታል።”

ርኩስ መንፈስ ያለበት ልጅ ተፈጠሰ
9፡14-28፤30፤32 ተጓ ምብ - ማቴ 17፡14-19፤ 22፡23፤
ሉቃ9፡37-45

¹⁴ወደ ቀሩት ደቀ መዛሙርት ተመልሰው
ሲመጡ፣ ብዙ ሕዝብ ከበዋቸው፣ ጸሐፍት
ከእነርሱ ጋር ሲከራከሩ አዩ። ¹⁵ሕዝቡ ሁሉ
ሲያዩት ወዲያው ተደንቀው እጅ ሊነሡት
ወደ እርሱ ሮጡ።

¹⁶እርሱም፣ “ከእነርሱ ጋር የምትከራከሩት
ስለምን ጉዳይ ነበር” ሲል ጠየቃቸው።

¹⁷ከሕዝቡ መካከል አንድ ሰው እንዲህ
አለው፣ “መምህር ሆይ፣ ርኩስ መንፈስ አድ-
ሮበት ድዳ የሆነውን ልጄን ወደ አንተ አምጥ-
ቼዋለሁ፤ ¹⁸በተነሣበት ጊዜ ሁሉ ይጥለዋል፤
አረፋ ይደፍቃል፤ ጥርሱንም ያፋጫል፤ ሰው-
ነቱም ይደርቃል፤ ርኩስ መንፈሱን እንዲ-
ያስወጡት ደቀ መዛሙርትህን ጠየቅኋቸው፤

9፡3 ማቴ28፡3
9፡5 ማቴ23፡7
9፡7 ስዕ24፡16፤
ማቴ3፡17
9፡9 ማቴ8፡20፤30
9፡12 ማቴ8፡20፤
16፡21፤ሉቃ23፡11
9፡13 ማቴ11፡14

9፡20 ማር1፡26
9፡23 ማቴ21፡21፤
ማር11፡23፤
ዮሐ11፡40
9፡25 ቀ15
9፡28 ማር7፡17
9፡31 ቀ12፤
ማቴ8፡20፤16፡21፤
ሐሥ2፡23፤3፡13
9፡32 ሉቃ2፡50፤
9፡45፤18፡34፤
ዮሐ12፡16
9፡33 ማቴ4፡13፤
ማር1፡29
9፡34 ሉቃ22፡24

እነርሱ ግን አልቻሉም።”
¹⁹ኢየሱስም መልሶ፣ “የማታምን ትውልድ
ሆይ፤ እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ?
እስከ መቼስ እታገላችኋለሁ? ልጄን ወደ እኔ
አምጡት!” አላቸው።

²⁰ሰዎቹም ወደ እርሱ አመጡት፤ ርኩስ
መንፈሱም ኢየሱስን ባየው ጊዜ ልጄን
ወዲያውኑ አገዘፈዘፈው፤ እርሱም መሬት ላይ
ወድቆ በመንፈራጥም አረፋ ይደፍቅ ጀመር።

²¹ኢየሱስም የልጁን አባት፣ “ከያዘው ስንት
ጊዜው ነው?” ብሎ ጠየቀው።

እርሱም እንዲህ አለው፣ “ከሕፃንነቱ ጀምሮ
ነው፤ ²²ሊገድለው ፈልጎ ብዙ ጊዜ እሳትም
ውስጥ ውሃም ውስጥ፣ ይጥለዋል፤ የሚቻ-
ልህ ከሆነ ራራልን፤ ርዳንም።”

²³ኢየሱስም፣ “የሚቻልህ ከሆነ አልህ?
ለሚረምን ሰው ሁሉም ነገር ይቻላል” አለው።

²⁴ወዲያውኑ የልጁ አባት፣ “አምናለሁ፤
አለማመኔን ርዳው!” በማለት ጮኸ። ²⁵ኢየ-
ሱስም ሕዝቡ ወደዚያ እየተንጋጋ በሩጫ
መምጣቱን ባየ ጊዜ፣ “አንተ ደንቄርና ድዳ
መንፈስ ከእርሱ ውጣ! ከእንግዲህም ተመል-
ሱህ እንዳትገባበት አገሃለሁ!” ብሎ ርኩሱን፣
መንፈስ ገሠጸው።

²⁶ርኩሱም መንፈስ እየጮኸ ክፉኛ ካን
ፈራገጠው በኋላ ከልጁ ወጣ፤ ብዙዎቹ! “ሞቶ
አል” እስኪሉ ድረስ ልጁ እንደ በድን ሆነ።
²⁷ኢየሱስ ግን እጁን ይዞ አስነሣው፤ ልጁም
ተነሥቶ ቆመ።

²⁸ኢየሱስ ወደ ቤት ከገባ በኋላ ደቀ መዛ-
ሙርቱ ለብቻቸው፣ “እኛ ልናስወጣው ያል-
ቻል ነው ለምንድን ነው?” ብለው ጠየቁት።

²⁹እርሱም፣ “የዚህ ዐይነቱ ሊወጣ የሚች-
ለው በጸሎትና በጸምቶ ብቻ ነው” አላቸው።

³⁰ከዚያም ተነሥተው በገሊላ በኩል አለፉ፤
ኢየሱስም ያሉበትን ስፍራ ማንም እንዲ-
ያውቅ አልፈለገም፤ ³¹ለደቀ መዛሙርቱ፣
“የሰው ልጅ በሰዎች እጅ ዐልፎ ይሰጣል፤
እነርሱም ይገድሉታል፤ ከሦስት ቀንም በኋላ
ይነሡል” እያለ ያስተምራቸው ነበር። ³²እነርሱ-
ግን የሚላቸው አልገባቸውም፤ እንዳይጠይ-
ቁትም ፈሩ።

ከሁሉ የሚበልጥ ማን ነው?
9፡33-37 ተጓ ምብ - ማቴ 18፡1-5፤
ሉቃ 9፡46-48

³³ከዚህ በኋላ ወደ ቅፍርናሆም መጡ።
ቤት ከገባ በኋላም፣ “በመንገድ ላይ የምትከራ-
ከሩት ስለ ምን ነበር?” ብሎ ጠየቃቸው።
³⁴እነርሱ ግን በመንገድ ላይ የተከራከሩት ከሁሉ-

²⁵ ወይም ክፉ
²⁹ እንዳንድ ቅጆች በጸም የሚለው የላቸውም

የሚበልጥ ማን ነው በሚል ስለ ነበር ዝም አለ።

³⁵ከተቀመጠ በኋላ ዐሥራ ሁለቱን ጠርቶ፣ “መጀመሪያ ለመሆን የሚፈልግ፣ ከሁሉ መጨረሻና የሁሉም አገልጋይ ይሁን” አላቸው።

³⁶ትንሽ ልጅ አምጥቶም በመካከላቸው አቆመ፤ አቅፎትም፣ ³⁷ብሉይ ሕፃናት አንዱን በስሜ የሚቀበል ሁሉ እኔን ይቀበላል፤ እኔ ንም የሚቀበለኝ ሁሉ የሚቀበለው እኔን ሳይሆን የላከኝን ነው” አላቸው።

የማይቃወሙን ሁሉ ከእኛ ጋር ነው

9፥38-40 ተጓ ምብ - ሉቃ 9፥49፥50

³⁸ዮሐንስም፣ “መምህር ሆይ፤ አንድ ሰው በስምህ አጋንንት ሲያወጣ አየን፤ እኛን ስለማይከተልም ከለከልንው” አለው።

³⁹ኢየሱስ ግን እንዲህ አለ፣ “አትከልክ ሉት፤ ማንም በስሜ ታምር ሠርቶ ወዲያውኑ በእኔ ላይ ክፉ መናገር አይችልም፤ ⁴⁰የማይቃወሙን ሁሉ ከእኛ ጋር ነውና፤ ⁴¹እውነት አላችኋለሁ፣ የክርስቶስ በመሆናችሁ በስሜ አንድ ኩባያ ውሃ የሚሰጣችሁ ሁሉ ቀጋውን አያጣም።”

ለሌላው መሰናክል መሆን

⁴²በእኔ ከሚያምኑት ከእነዚህ ከታናና ሾቹ አንዱን የሚያሰናክል ሁሉ ከባድ የወ ፍሬው ድንጋይ በአንገቱ ታስሮ ወደ ባሕር ብጣል ይሻለዋል። ⁴³ስለዚህ እጅህ ብታሰናክልህ ቀረጣት፤ ሁለት እጅ ኖሮህ ወደ ገሃንም ከመሄድ፣ ጉንድሽ ሆኑ ወደ ሕይወት መግባት ይሻልሃል። ⁴⁴በገሃንም ትሉ አይሞትም፤ እሳቱ አይጠፋምና። ⁴⁵እግርህ ብታሰናክልህ ቀረጣት፤ ሁለት እግር ኖሮህ ወደ ገሃንም ከመጣል፣ አንካሳ ሆኑ ወደ ሕይወት መግባት ይሻልሃል። ⁴⁶በገሃንም ትሉ አይሞትም እሳቱ አይጠፋምና። ⁴⁷ዐይንህ ብታሰናክልህ ጌልጉለህ አውጣት፤ ሁለት ዐይን ኖሮህ ወደ ገሃንም ከመጣል፣ አንድ ዐይን ኖሮህ ወደ ከግዚአብሔር መንግሥት መግባት ይሻልሃል።

⁴⁸በገሃንም ትሉ አይሞትም፤

እሳቱ አይጠፋምና፤

⁴⁹ሰው ሁሉ በእሳት ይቀመጣልና።

⁵⁰“ጨው መልካም ነው፤ ነገር ግን ጨው ጨውነቱን ቢያጣ እንዴት መልሳችሁ ጣዕም እንዲኖረው ታደርጉታላችሁ? ጨው በውስጣችሁ ይኑራችሁ፤ እርስ በርሳችሁም ተስማሙ።”

9፥35 ማቴ18፥4፥ ማር10፥43፥ ሉቃ22፥26

9፥36 ማር10፥16

9፥37 ማቴ10፥40

9፥38 ዘኁ11፥27፥ 29

9፥40 ማቴ12፥30፥ ሉቃ11፥23

9፥41 ማቴ10፥42

9፥42 ማቴ5፥29፥ 18፥6፥ሉቃ17፥2

9፥43 ማቴ5፥29፥ 30፥18፥8፥25፥41

9፥45 ማቴ5፥29፥ 18፥8

9፥47 ማቴ5፥29፥ 18፥9

9፥48 ኢፋ66፥24፥ ማቴ25፥41

9፥49 ዘሌ2፥13

9፥50 ማቴ5፥13፥ ሉቃ14፥34፥35፥ ሮሜ12፥18፥ 2ቆሮ13፥11፥ ቁ44፥61፥ተሰ5፥13

10፥1 ማቴ4፥23፥ ማር1፥15፥2፥13፥ 4፥2፥6፥6፥34፥ ዮሐ10፥40፥11፥7

10፥2 ማር2፥16

10፥4 ዘ824፥1-4፥ማቴ5፥31

10፥5 መዝ95፥8፥ ዕብ3፥15

10፥6 ዘ61፥27፥ 5፥2

10፥8 ዘ62፥24፥ 1ቆሮ6፥16

10፥11 ሉቃ16፥18

10፥12 ሮሜ7፥3፥ 1ቆሮ7፥10፥11

10፥14 ማቴ25፥34

10፥15 ማቴ18፥3

10፥16 ማር9፥36

10፥17 ማር14፥40፥ ሉቃ10፥25፥ ሐሥ20፥32

የባልና የሚስት ፍቾ

10፥1-12 ተጓ ምብ - ማቴ19፥1-9

10 ኢየሱስ ከዚያ ተነሥቶ ወደ ይሁዳ አገርና በዮርዳኖስ ማዶ ወዳለው አካባቢ ሄደ፤ ሕዝቡም እንደ ገና በዙሪያው ተሰበሰቡ፤ ከዚህ ቀደም ያደርገው እንደ ነበረውም አስተማራቸው።

²አንዳንድ ፈሪሳውያንም መጥተው፣ “ሰው ሚስቱን መፍታት ይገባዋልን?” ብለው ሊፈትኑት ጠየቁት።

³እርሱም መልሶ፣ “ሙሴ ምን ብሎ አዘዛችሁ?” አላቸው።

⁴እነርሱም፣ “ሙሴ ማ የፍቾ ወረቀት ጽፎ እንዲፈታት ፈቅዶአል” አለ።

⁵ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፣ “ሙሴ ይህን ሕግ የጻፈላችሁ ልባችሁ ደንዳና በመሆኑ ነው። ⁶ነገር ግን በፍጥረት መጀመሪያ ከግዚአብሔር ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው። ⁷ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል፤ ከሚስቱም ጋር ይጣመራል፤ ⁸ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ፤ ከእንግዲህ አንድ ሥጋ ናቸው እንጂ ሁለት አይደሉም፤ ⁹ስለዚህ እነዚህ ሁለቱም ይጣመራሉ፤ ማንም አይለዩው።”

¹⁰እንደ ገና ወደ ቤት በገቡ ጊዜ፣ ደቀ መዛሙርቱ ይህንኑ አንሥተው ጠየቁት።

¹¹እርሱም፣ “ማንም ሚስቱን ፈትቶ ሌላዬ ተን የሚያገባ በእርሷ ላይ ያመነዘራል፤ ¹²እርሷም ባሏን ፈትታ ሌላ ብታገባ ታመነዘራለች” አላቸው።

ኢየሱስ ሕፃናትን ባረከ

10፥13-16 ተጓ ምብ - ማቴ 19፥13-15፥ ሉቃ18፥15-17

¹³ኢየሱስ እንዲዳሰሳቸው፣ ሰዎች ሕፃናትን ወደ እርሱ አመጡ፤ ደቀ መዛሙርቱ ግን ገሠጹቸው። ¹⁴ኢየሱስም ይህን ሲያይ ተቈጥቶ እንዲህ አላቸው፣ “ሕፃናት ወደ እኔ ይምጡ፤ አትከልክላቸው፤ የከግዚአብሔር መንግሥት እንደ እነዚህ ላሉት ናትና። ¹⁵እውነት አላችኋለሁ፤ የከግዚአብሔርን መንግሥት እንደ ሕፃን የማይቀበል ሁሉ ከቶ አይገባባችም። ¹⁶ሕፃናቱ ንም ዐቀፋቸው፤ እጁንም ጭኖ ባረካቸው።”

ሀብታሙ ወጣት

10፥17-31 ተጓ ምብ - ማቴ19፥16-30፥ ሉቃ18፥18-30

የዚያ ተነሥቶ መንገዱን ሲጀመር፣ አንድ ሰው ወደ እርሱ እየሮጠ መጣ፤ በፊቱም በጉልበቱ ተንበርክኮ፣ “ቸር መምህር ሆይ፤ የዘላለምን ሕይወት ለመውረስ ምን ማድረግ ይገባኛል” አለው።

¹⁸ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰለት፣ “ለምን

⁵44 እና 46 እነዚህ ጥቅሶች በአንዳንድ ቅጾች አይገኙም።
⁷ አንዳንድ የጥንት ቅጾች ከሚስቱ ጋር ይጣመራል የሚለው የላቸውም።

ቸር ትለኛለህ? ከአንዱ ከስግዚአብሔር በስተቀር ቸር የለም፤ 19ትእዛዛትን ታውቃለህ፤ አትግደል፤ አታመንዝር፤ አትሰረቅ፤ በሐሰት አትመስክር፤ አታታልል፤ አባትህንና እናትህን አክብር።”

20ሰውየውም፤ “መምህር ሆይ፤ እነዚህን ሁሉ ከልጅነቴ ጀምሮ ጠብቄአለሁ” አለው።

21ኢየሱስም ተመለከተውና ወደደው፤ “እንግዲያው አንድ ነገር ይጌድልሃል፤ ሂድና ያለህን ሁሉ ሸጥ፤ ለድህነትም ስጥ፤ በሰማይ የተከማቸ ሀብት ታገኛለህ፤ ከዚያ በኋላ ና፤ ተከተለኝም” አለው።

22ሰውየው ይህን ሲሰማ ክፉኛ አዘነ፤ ብዙ ሀብት ስለ ነበረውም እየተከዘ ሄደ።

23ኢየሱስ ዙሪያውን በመመልከት ደቀ መዛሙርቱን፤ “ለሀብታሞች ወደ ስግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ከባድ ነገር ነው!” አላቸው።

24ደቀ መዛሙርቱም በንግድ ተገረሙ፤ ኢየሱስ ግን እንደ ገና መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “ልጆች ሆይ፤ ወደ ስግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ከባድ ነገር ነው! ጌህብታሞ ወደ ስግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ይልቅ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢያልፍ ይቀለዋል።”

25ደቀ መዛሙርቱም ይበልጥ በመገረም፤ “ታዲያ ማን ሊድን ይችላል?” ተባባሉ።

26ኢየሱስም አያቸውና፤ “ይህ በሰው ዘንድ አይቻልም፤ በስግዚአብሔር ዘንድ ግን እንዲህ አይደለም፤ በስግዚአብሔር ዘንድ ሁሉ ይቻላል” አላቸው።

27ኢየሱስም፤ “እነሆ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ” አለው።

28ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለ፤ “እውነት እላችኋለሁ፤ ስለ እኔና ስለ ወንጌል ሲል ቤቱን ወይም ወንድሞቹን ወይም እንቶቹን ወይም እናቱን ወይም አባቱን ወይም ልጆቹን ወይም ዕርሻውን የተወ ሁሉ፤ 30አሁን በዚህ ዘመን ከሰደት ጋር ቤቶችን፤ ወንድሞችን፤ እንቶችን፤ እናቶችን፤ ልጆችንና ዕርሻን መቶ ዕጥፍ የማይቀበል፤ በሚመጣውም ዓለም የዘላለም ሕይወት የማይወርስ የለም።

31ነገር ግን ብዙ ፊተኞች የሆኑ ኋለኞች፤ ኋለኞች የሆኑም ፊተኞች ይሆናሉ።

ኢየሱስ ዳግም ስለ ሞቱ አስቀድሞ ተናገረ

10፡32-34 ተጓ ምብ - ማቴ 20፡17-19፤ ሉቃ 18፡31-33

32ወደ ኢየሩሳሌም ለመውጣት በመንገድ ላይ ሳሉ፤ ኢየሱስ ፊት ፊታቸው ይሄድ ነበር፤ ደቀ መዛሙርቱ ተገረሙ፤ ሌሎች የተከተሉት ደግሞ ፈርተው ነበር። ደግሞም ዐሥራ ሁለቱን ከሕዝቡ ለይቶ ምን እንደሚደርስበት

10፡19 ዘፋ20፡12-16፤ ዘፋ5፡16-20
10፡21 ማቴ4፡19፤ 6፡20፤ ሉቃ12፡33፤ ሐሥ2፡45
10፡23 መዛ52፡7፤ 62፡10፤ ማር4፡19፤ 1ጠ.ፋ6፡9፤ 10፡17
10፡24 ማቴ7፡13፤ ዮሐ3፡5
10፡25 ሉቃ12፤ 16-20፤ 16፡19-31
10፡27 ማቴ19፡26
10፡28 ማቴ4፡19
10፡30 ማቴ6፡33፤ 12፡32፤ 25፡46
10፡31 ማቴ19፡30
10፡32 ማር3፡16-19

10፡33 ማቴ8፡20፤ 27፡1፤ 2፡ሉቃ9፡51
10፡34 ማቴ16፡21፤ ሐሥ2፡23፤ 3፡13
10፡37 ማቴ19፡28
10፡38 ኢፋ38፡2፤ ማቴ20፡22፤ ሉቃ12፡50
10፡39 ሐሥ12፡2፤ ፊላ1፡9
10፡43 ማር9፡35
10፡45 ማቴ20፡28
10፡47 ማቴ9፡27፤ ማር1፡24

ነገራቸው፤ 33እንዲህም አላቸው፤ “ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን፤ የሰው ልጅ ለካህናት አለቆችና ለጸሐፍት ዐልፎ ይሰጣል፤ እነርሱም የሞት ፍርድ ይፈርዱበታል፤ አሳልፈው ለአካባቢ ይሰጡታል፤ 34ያፌዘብታል፤ ይተፋብታል፤ ይገርፋታል፤ ከዚያም ይገድሉታል፤ እርሱ ግን ከሞት ቀን በኋላ ይነሳል።”

የያዕቆብና የዮሐንስ ጥያቄ
10፡35-45 ተጓ ምብ - ማቴ 20፡20-28

35ከዚያም የዙብዴዎስ ልጆች የዕቅድና የሐንሰ ወደ እርሱ ቀርበው፤ “መምህር ሆይ፤ የምን ለምንህን ሁሉ እንድታደርግልን እንፈልጋለን” አሉት።

36እርሱም፤ “ምን እንዳደርግላችሁ ትፈልጋላችሁ?” አላቸው።

37እነርሱም፤ “በክብርህ ጊዜ አንዳችን በቀኝህ፤ አንዳችን በግሪህ እንድንቀመጥ ፍቀድልን” አሉት።

38ኢየሱስም፤ “የምትለምኑትን አታውቁም፤ እኔ የምጠጣውን ጽዋ ልትጠጡ፤ የምጠመቀውን ስ ጥምቀት ልትጠመቁ ትችላላችሁ?” አላቸው።

39እነርሱም፤ “አዎን እንችላለን” አሉት።

ኢየሱስም፤ “እኔ የምጠጣውን ጽዋ ትጠጣላችሁ፤ እኔ የምጠመቀውንም ጥምቀት ትጠመቃላችሁ፤ 40ነገር ግን በቀኝ ወይም በግሪዬ መቀመጥ ለተዘጋጀላቸው የሚሆን እንጂ እኔ የምሰጠው ነገር አይደለም” አላቸው።

41ዐሥሩ ይህን ሲሰሙ፤ የዕቅድና የሐንሰን መቁጣት ጀመሩ። 42ኢየሱስም በአንድነት ሰብስቦ እንዲህ አላቸው፤ “የአካባቢ አለቆች ተብለው የሚታሰቡት እንደሚገዟቸው፤ ሹሞቻቸውም በእነርሱ ላይ ሥልጣናቸውን እንደሚያሳዩ ታውቃላችሁ፤ 43በእናንተ ዘንድ ግን እንዲህ አይደለም፤ ከመካከላችሁ ታላቅ መሆን የሚፈልግ ሁሉ አገልጋይ ይሁን፤ 44ፊተኛ ለመሆን የሚፈልግ ሁሉ፤ የሁሉ ባሪያ ይሁን፤ 45የሰው ልጅ ሊያገለግልና ሕይወቱን ለብዙዎች ቢዛ አድርጎ ሊሰጥ መጣ እንጂ ሊገለገል አልመጣ ምና።”

ኢየሱስ ዐይነ ስውሩን በርጤሚዎስን ፈወሰ
10፡46-52 ተጓ ምብ - ማቴ 20፡29-34፤ ሉቃ18፡35-43

46ከዚህ በኋላ ወደ ኢየሪኮ መጡ፤ ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ ከብዙ ሕዝብ ጋር ከኢየሪኮ ሲወጡ ዐይነ ስውሩ የጤሚዎስ ልጅ በርጤሚዎስ በመንገድ ጳር ተቀምጦ ይለምን ነበር። 47እርሱም የናዝሬቱ ኢየሱስ መሆኑን በሰማ ጊዜ፤ “የዳዊት ልጅ፤ ኢየሱስ ሆይ፤ ማረኝ!” እያለ ይጮኸ ጀመር።

፡24 አንዳንድ ቅጂች በዛጠት ለሚታዩት የሚል ሐረግ አላቸው።

48 በዙጭዎችም ዝም እንዲል ገሠዱት፤ እርሱ ግን፣ “የዳዊት ልጅ ሆይ፤ ማረኝ!” እያለ የባሰ ጮኸ።

49 አያሱስም ቆም ብሎ፣ “ጥሩት” አላቸው። እነርሱም ዐይነ ስውሩን፣ “አይዛህ፤ ተነሥ፤ ይጠራሃል!” አሉት። 50 እርሱም ልብሱን ጥሎ ብደግ በማለት፣ ተነሥቶ ወደ አያሱስ መጣ።

51 አያሱስም፣ “ምን እንዳደርግልህ ትፈልጋለህ?” አለው።

ዐይነ ስውሩም፣ “መምህር ሆይ፤ እንዳይ እፈልጋለሁ” አለው።

52 አያሱስም፣ “ሂድ፤ እምነትህ አድናግል” አለው። ወዲያውም ዐይኑ በራሉት፤ በመንገድም አያሱስን ተከትሎት ሂደ።

አያሱስ በታላቅ ክብር ወደ አያሩሳሌም ገባ

11፡1-10 ተጓ ምብ - ማቴ 21፡1-9፤ ሉቃ 19፡29-38
11፡7-10 ተጓ ምብ - ዮሐ 12፡12-15

11 ወደ አያሩሳሌም በደብረ ዘይት ተራራ አጠገብ በወዳሉት ወደ ቤተ ፋንጅ ወደ ቢታንያ በቀረቡ ጊዜ፣ አያሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን እንዲህ በማለት ላቸው፤ 2 “በፊታችሁ ወዳለው መንደር ሂዱ፤ ሰው ተቀምጦባች የማይውቅ የአህያ ውርንጫ እዚያ ታስሮ ታገኛላችሁ፤ ፈታችሁ አምጡት፤ 3 ማንም፣ ‘ምን ማድረጋችሁ ነው?’ ቢላችሁ፣ ‘ለጌታ ያስፈልገዋል፤ በቶሎም መልሶ ይልክዋል’ ብላችሁ ንገሩት።”

4 እነርሱም ሄዱ፤ በአንድ ቤት በራፍ እመንገድ ላይ የአህያ ውርንጫ ታስሮ አገኙት፤ ፈቱትም። 5 በዚያ ክፍሎች አንዳንድ ሰዎች፣ “ውርንጫውን የምትፈቱት ለምንድን ነው?” አሏቸው። 6 ደቀ መዛሙርቱም አያሱስ ያላቸውን ለሰዎቹ በነገሯቸው ጊዜ ፈቀዱላቸው። 7 ውርንጫውንም ወደ አያሱስ አምጥተው ልብሳቸውን በጀርባው ላይ አደረጉ፤ እርሱም ተቀመጠበት። 8 በዙ ሰዎች ልብሳቸውን በመንገድ ላይ አነጠፉ፤ ሌሎች ደግሞ ለምለም የዛፍ ቅርንጫፍ እየቆረጡ ያነጥፉ ነበር። 9 ከፊቱ የቀደሙትና ከኋላው የተከተሉትም በታላቅ ድምፅ፣ እንዲህ ይሉ ነበር፤

“ሆሣዕና!”^{፳፭}

በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው! 10 የምትመጣው የአባታችን የዳዊት መንግሥት የተባረከኝ ናት! ሆሣዕና በአርአያም!”።

11 አያሱስም አያሩሳሌም ደረሰ፤ ከዚያም ወደ ቤተ መቅደስ ገባ፤ በዙሪያው ያለውንም ሁሉ ተመለከተ፤ ቀኑም ስለመሸ ከዐምራ ሁለቱ ጋር ወደ ቢታንያ ወጣ።

10፡51 ማቴ 23፡7
10፡52 ማቴ 4፡19፤ 9፡22
11፡1 ማቴ 21፡1፤ 17
11፡2 ዘጎ፤ 19፡2፤ ዘጸ 21፡3፤ 1፡4 ሙ 6፡7
11፡4 ማር 14፡16
11፡9 መዝ 18፡25፤ 26፡ፀ፡23፤ 39
11፡10 ሉቃ 2፡14
11፡11 ማቴ 21፡12፤ 17

አያሱስ ቤተ መቅደስን አጸዳ

11፡12-14 ተጓ ምብ - ማቴ 21፡18-22
11፡15-18 ተጓ ምብ - ማቴ 21፡12-16፤ ሉቃ 19፡45-47፤ ዮሐ 2፡13-16

12 በማግሥቱ ከቢታንያ ሲወጡ አያሱስ ተራቦ።

13 እርሱም ቅጠል ያላት የበለሰ ዛፍ ከሩቅ አየ፤ ምናልባት ፍሬ ይገኛባት እንደ ሆነ ብሎ ወደ እርሷ መጣ፤ ነገር ግን የበለሰ ወራት አልነበረምና ከቅጠል በቀር ምንም አላገኘባትም። 14 ከዚያም ዛፍን፣ “ከአሁን ጀምሮ ለዘላለም ማንም ፍሬ ከአንቺ አይብላ” አላት። ደቀ መዛሙርቱም ይህን ሲናገር ሰሙ።

15 ወደ አያሩሳሌምም መጡ፤ ከዚያም ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ፣ የሚሸጡትንና የሚገዙትን የስወጣ ጀመር። የገንዘብ መንዛሪያችን ጠረጴዛና የርግብ ሻጮችን መቀመጫ ገለባ በጠ፤ 16 ማንም ዕቃ ተሸክሞ በቤተ መቅደሱ ቅጥር ግቢ ውስጥ እንዳያልፍ ከለከለ። 17 ሲያስተምራቸውም፤

“ ‘ቤቴ ለሕዝቦች ሁሉ የጸሎት ቤት ይባላል’ ተብሎ አልተጻፈምን?”

እናንተ ግን የሌቦች ዋሻ አደረጋችሁት!” አላቸው።

18 የክህናት አለቆችና ጸሐፊትም፣ ይህን ሲሰሙ እንዴት እንደሚያጠፉት መንገድ ይፈልጉ ጀመር፤ ሕዝቡ ሁሉ በትምህርቱ በመገረማቸው ፈርተውታልና።

19 በመሸም ጊዜ ከከተማዬቱ ወጥተው ሄዱ።፤

የበለሷ ዛፍ ደረቀች

11፡20-24 ተጓ ምብ - ማቴ 21፡19-22

20 በማግስቱ ጠዋት በመንገድ ሲያልፉ፣ በለሷቱ ከነሥሯ ደርቃ አዩ። 21 ጌጥሮስ ነገሩ ትዝ አለውና አያሱስን፣ “መምህር ሆይ፤ እነሆ፣ የረገምሃት በለስ ደርቃለች” አለው። 22 አያሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “በእግዚአብሔር እመኑ። 23 እውነት እላችኋለሁ፤ ማንም ይህን ተራራ፣ ተነቅለህ ወደ ባሕር ተወርወር’ ቢለውና ይህንንም በልቡ ሳይጠራጠር ቢያምን ይሆንለታል። 24 ስለዚህ በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ እንደ ተቀባላችሁት አድርጋችሁ ብታምኑ ይሆንላችኋል። 25 እንዲሁም ለጸሎት በምትቆሙበት ጊዜ፣ የሰማዩ አባታችሁ ኅጢአታችሁን ይቅር እንዲልላችሁ፤ እናንተም በሰው ላይ ያላችሁን ሁሉ ይቅር በሉ። 26 ይቅር ባትሉ ግን የሰማዩ

11፡13 ሉቃ 13፡6-9
11፡17 ሉቃ 19፡47፤ ሉቃ 7፡11
11፡18 ማቴ 7፡28፤ 12፡12፤ 21፡46፤ ሉቃ 20፡19
11፡19 ሉቃ 21፡37
11፡21 ማቴ 23፡7
11፡23 ማቴ 21፡21
11፡24 ማቴ 7፡7
11፡25 ማቴ 6፡14

^{፳፭} በዕብራይስጥ “አድን” ማለት ሲሆን ምስጋናን የሚገልጽ አባባል ነው፤ እንዲሁም ቀ 10 ይመጣ።
^{፳፯} አንዳንድ ቅጾች ወጥቶ ሂደ ይላሉ።
^{፳፰} አንዳንድ የጥንት ቅጾች በእግዚአብሔር ላይ እምነት ካላችሁ ይላሉ።

አባታችሁ ኅጢአታችሁን ይቅር አይላችሁም።”

በኢየሱስ ሥልጣን ላይ ጥያቄ ተነሣ
11፡27-33 ተጓ ምብ - ማቴ 21፡23-27፣ ሉቃ20፡1-8

ጳጳስ ወደ አየሩሳሌም መጡ፤ ኢየሱስ በቤተ መቅደሱ ቅጥር ግቢ ውስጥ በሚዘዋወርበት ጊዜ፣ የካህናት አለቆች፣ ጸሐፍትና የሕዝብ ሽማግሌዎች ወደ እርሱ ቀርበው፤ ²⁸“እነዚህን ነገሮች የምታደርገው በምን ሥልጣን ነው? እነዚህን እንድታደርግህ ይህን ሥልጣን የሰጠህ ማን ነው?” አሉት።

²⁹ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “እስቲ እኔም አንድ ጥያቄ ልጠይቃችሁ፤ መልሱልኝ፤ እኔም እነዚህን ነገሮች በምን ሥልጣን እንደማደርግ እነግራችኋለሁ። ³⁰የዮሐንስ ጥምቀት ከሰማይ ነበረችን ወይስ ከሰው? መልሱልኝ።”

³¹እነርሱም እርስ በርሳቸው እንዲህ ተባባሉ፤ “ከሰማይ ነው” ብንል፣ ‘ታዲያ ለምን አላመናችሁትም?’ ይለናል፤ ³²ታዲያ፣ ከሰው ነው” እንበልን?” ሕዝቡ ሁሉ ዮሐንስ እውነተኛ ነቢይ መሆኑን ያምኑ ስለ ነበር ፈሩ።

³³ስለዚህ ለኢየሱስ “አናውቅም” ብለው መለሱለት።

ኢየሱስም፣ “እንግዲያው እኔም እነዚህን ነገሮች በምን ሥልጣን እንደማደርግ አልነግራችሁም” አላቸው።

የወይን ስፍራ የተከራዩ ገበሬዎች ምሳሌ
12፡1-12 ተጓ ምብ - ማቴ 21፡33-46፣ ሉቃ20፡9-19

12 ከዚያም እንዲህ እያለ በምሳሌ ይነግራቸው ጀመር፤ “አንድ ሰው ወይን ተክል፣ ዙሪያውን ዐጠረ፤ ለመጭመቂያው ጉድጓድ ቁፈረ፤ የመጠበቂያም ማማ ሠራለት፤ ከዚያም ለገበሬዎች አከራይቶ ወደ ሌላ አገር ሄደ። ²በመከር ጊዜም ከወይኑ ፍሬ እንዲያመጣለት ከአገልጋዮቹ አንዱን ወደ ገበሬዎቹ ላከ። ³እነርሱ ግን ይዘው ደበደቡት፤ ባዶ እጃቸውን ሰደዱት። ⁴እንደ ገናም ሌላ አገልጋይ ላከ። እነርሱም ራሱን ፈንክተውና አዋርደው መለሱት። ⁵አሁንም እንደ ገና ሌላ ላከ፤ ይህኛውንም ገደሉት፤ ከሌሎች ከብዙዎቹ መካከል አንዳንዶቹን ደበደቡ፤ አንዳንዶቹንም ገደሉ።

⁶አሁንም የሚላክ ሌላ ነበረው፤ እርሱም የሚወደው ልጁ ነበረ፤ “ልጄንስ ያከብሩታል” በማለት ከሁሉ በኋላ ላከው።

⁷“ገበሬዎቹ ግን እርስ በርሳቸው፣ ‘ይህማ ዋናው ወራሽ ነው፤ ኑ እንግደለው፤ ርስቱ የእኛ ይሆናል’ ተባባሉ፤ ⁸ከዚያም ይዘው ገደሉት፤ ከወይኑ ስፍራም አውጥተው ጣሉት። ⁹“እንግዲህ የወይኑ አትክልት ባለቤት

11፡32 ማቴ11፡9
12፡1 ኢሳ5፡1-7
12፡6 ዕብ1፡1-3

11፡32 ማቴ11፡9
12፡1 ኢሳ5፡1-7
12፡6 ዕብ1፡1-3

ምን የሚያደርግ ይመስላችኋል? ይመጣል፤ ገበሬዎቹን ይገድላል፤ የወይኑንም አትክልት ለሌሎች ይሰጣል። ¹⁰እንዲህ የሚለውን የመጽሐፍ ቃል አላነበባችሁምን፤

“ግንበኞች የናቁት ድንጋይ፤

እርሱ የማእዘን ራስ፣ ሆነ፤

¹¹ጌታ ይህን አድርጎአል፤

ይህም ለዐይናችን ድንቅ ነው?”

¹²ምሳሌውን የተናገረው ስለ እነርሱ መሆኑን ሰላወቁ፤ ሊይዙት ፈለጉ፤ ነገር ግን ሕዝቡን ስለፈሩ ትተውት ሄዱ።

ለቄሳር ግብር ስለ መክፈል

12፡13-17 ተጓ ምብ - ማቴ 22፡15-22፣ ሉቃ20፡20-26

¹³ከዚያም በነገር እንዲያጠምዱት ከፈሪሳውያንና ከሄሮድስ ወገን ሰዎች ወደ እርሱ ላኩ። ¹⁴እነርሱም መጥተው እንዲህ አሉት፤ “መምህር ሆይ፤ አንተ ትክክለኛ ሰው መሆንን እናውቃለን፤ የሰዎች ማንነት ስለማይገድህም አታዳለም፤ የከገሙክርም መንገድ ብቻ በእውነት ታስተምራለህ፤ ለመሆኑ ለቄሳር ግብር መክፈል ይገባል ወይስ አይገባም? ¹⁵እኛስ እንክፈል ወይስ አንክፈል?”

ኢየሱስ ግን ግብዝነታቸውን ዐውቆ፣ “ለምን ልታጠምዱኝ ትፈልጋላችሁ? እስቲ አንድ ዲናር አምጡልኝና ልየው” አላቸው። ¹⁶እነርሱም አመጡለት፤ “ይህ የማን መልክ ነው? ጽሕፈቱስ የማን ነው?” አላቸው፤ እነርሱም፣ “የቄሳር ነው” አሉት።

¹⁷ኢየሱስም፣ “የቄሳርን ለቄሳር፣ የከገሙክር ስጦታን ስንከፈል ስንከፈል ስጡ” አላቸው። እነርሱም በእርሱ ተደነቁ።

ጋብቻና ትንሣኤ

12፡18-27 ተጓ ምብ - ማቴ 22፡23-33፣ ሉቃ20፡27-38

¹⁸ከዚህ በኋላ የሙታን ትንሣኤ የለም የሚሉ ሰዎች ወደ እርሱ መጥተው እንዲህ ሲሉ ጠየቁት፤ ¹⁹“መምህር ሆይ፤ የአንድ ሰው ወንድም ሚስት አግብቶ ልጅ ሳይወልድ ቢሞት፣ ይህ ሰው ሴትየዋን አግብቶ ለወንድሙ ዘር እንዲተካ ሙሴ ጽፎልናል። ²⁰ታዲያ ሰባት ወንድማማቾች ነበሩ፤ የመጀመሪያው አግብቷት ዘር ሳይተካ ሞተ፤ ²¹ሁለተኛውም ሴትየዋን አገባት፤ እርሱም ዘር ሳይተካ ሞተ፤ ሦስተኛውም እንዲሁ፤ ²²ሰባቱም አገባት፤ ዘር ግን አልተኩም፤ በመጨረሻም ሴትየዋ ሞተች። ²³እንግዲህ፣ ሰባቱም አግብተዋታልና በትንሣኤ ለማናቸው ሚስት ልትሆን ነው?” አሉት።

²⁶ አንዳንድ ቅጾች ላ 26 የላቸውም።
⁴¹⁰ ወይም የማእዘን ድንጋይ
¹²³ አንዳንድ ቅጾች በትንሣኤ ሰዎች ከሙታን ሲነሱ የሚል አላቸው

12፡10 ሐሥ4፡11
12፡11 መዘ118፣
22፡23
12፡12 ማቴ22፡22፣
ማር11፡18
12፡13 ማቴ12፡10፣
22፡16፣ ማር3፡6
12፡17 ሮሜ13፡7
12፡18 ሐሥ4፡1፣
23፡8፣ ጳውሎስ15፡12
12፡19 ዘጸ25፡5

²⁴ኢየሱስም፣ እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤ ‘የምትሰቱት እኮ ቅዱሳት መጻሕፍትንና የከገዘህብኩዬን ኅይል ስለማታውቁ ነው! ²⁵ሙታን በሚነሡበት ጊዜ እንደ ሰማይ መላ እክት ይሆናሉ እንጂ አያገቡም፤ አይጋቡም። ²⁶ስለ ሙታን መነሣት ግን፣ በሙሴ መጽሐፍ ይኸውም ስለ ቀጥቋጦው በተነገረው ክፍል፣ ከገዘህብኩዬ ‘እኔ የኦብርገም አምላክ፣ የይስሐቅ ስምሳክ፣ የያዕቆብ ስምሳክ ነኝ’ ያለውን አላ ነበባችሁም? ²⁷ከገዘህብኩዬ የሕያዋን ስምሳክ እንጂ የሙታን ስምሳክ አይደለም፤ ስለዚህ እጅግ ተሳስታችኋል።”

ከሁሉ የሚበልጠው ትእዛዝ

12፡28-34 ተጓ ምብ - ማቴ 22፡34-40

²⁸ከጸሐፍትም አንዱ መጥቶ ሲከራከሩ ሰማቸው፤ ኢየሱስ ለቀረበለት ጥያቄ ተገቢውን መልስ መስጠቱን አስተውሎ፣ “ለመሆኑ ከት እዛዛት ሁሉ የሚበልጠው የትኛው ነው?” ሲል ጠየቀው።

²⁹ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰለት፣ “ከሁሉ የሚበልጠው ይህ ነው፤ ‘እስራኤል ሆይ ስማ፣ ጌታ ስምሳክችን አንድ ጌታ ነው፤ ³⁰አን ተም ጌታ ስምሳክህን በፍጹም ልብህ፣ በፍጹም ነፍስህ፣ በፍጹም ሐሳብህና በፍጹም ኅይልህ ውደድ።” ³¹ሁለተኛውም ይህ ነው፤ ‘ባል ንጀራህን እንደ ራስህ ውደድ።’ ከእነዚህም የሚበልጥ ትእዛዝ የለም።”

³²ጸሐፊውም እንዲህ አለው፣ “መምህር ሆይ፣ መልካም ብለሃል፤ እርሱ አንድ መሆኑን፣ ከእርሱም ሌላ አለመኖሩን መናገርህ ትክክል ነው። ³³እርሱን በፍጹም ልብህ፣ በፍጹም አእምሮህ፣ በፍጹም ነፍስህ፣ በፍጹም ኅይልህ መውደድ፣ እንዲሁም ባልንጀራህን እንደ ራስህ መውደድ ከሚቃጠል መስዋዕት ሁሉና ከሌሎችም መስዋዕቶች ይበልጣል።”

³⁴ኢየሱስም በማስተዋል እንደ መለሰለት አይቶ፣ “አንተ ከከገዘህብኩዬ መንግሥት የራቅህ አይደለህም” አለው። ከዚህ በኋላ ሊጠይቀው የደፈረ ማንም አልነበረም።

ክርስቶስ የማን ልጅ ነው?

12፡35-37 ተጓ ምብ - ማቴ 24፡41-46፤ ሉቃ 20፡41-44
12፡38-40 ተጓ ምብ - ማቴ 23፡1-7፤ ሉቃ 20፡45-47

³⁵ኢየሱስ በቤተ መቅደሱ አደባባይ በሚያስተምርበት ጊዜ እንዲህ ሲል ጥያቄ አቀረበ፣ “ጸሐፍት እንዴት ክርስቶስ የዳዊት ልጅ ነው ይላሉ? ³⁶ዳዊት በመንፈስ ቅዱስ ሲናገር፣

“ጌታ ጌታዬን፣ ጠላቶችህን ከእግርህ በታች እስከደርጋቸው ድረስ በቀኝ ተቀመጥ”

12፡24 2ጢሞ3፡15-17
12፡25 1ቆሮ15፡42፤ 49፡52
12፡26 ዘፀ3፡6
12፡28ሉቃ10፡25-28፤20፡39
12፡30 ዘዳ6፡4፤5
12፡31 ዘሌ19፡18፤ ማቴ5፡43
12፡32 ዘዳ4፡35፤ 39፤ኢሳ45፡6፤14፤ 46፡9
12፡33 1ሳሙ15፡22፤ ሆሴ6፡6፤ሚክ6፡6-8፤ ዕብ10፡8
12፡34 ማቴ3፡2፤ 22፡46፤ሉቃ20፡24
12፡35 ማቴ9፡27፤ 26፤55
12፡36 2ሳሙ23፡2፤ መዝ110፡1፤ ማቴ22፡44
12፡37 ዮሐ12፡9

አለው።” ይላል፤ ³⁷ታዲያ ዳዊት ራሱ ‘ጌታ’ ካለው፣ እንዴት ተመልሶ ልጅ ይሆናል?”። ብዙ ሕዝብም በደስታ ይሰማው ነበር። ³⁸በሚያስተምርበትም ጊዜ እንዲህ አለ፣ “ከጸሐፍት ተጠንቀቁ፤ የተንዘረፈፈ ቀሚስ ለብሰው መዞርን ይወዳሉ፤ በየአደባባዩም የአክብሮት ሰላምታ ይሻሉ፤ ³⁹በምክራብ ከፍተኛውን ወንበር፣ በግብዣም ቦታ የከበ ሬታን ስፍራ ይፈልጋሉ፤ ⁴⁰በረጅም ጸሎታቸው እያሳበቡ የመበለቶችን ቤት ያራቀቁ ታሉ፤ እነዚህ የባስ ፍርድ ይቀበላሉ።”

የመበለቱ ስጦታ

12፡41-44 ተጓ ምብ - ሉቃ21፡1-4

⁴¹ኢየሱስ በገንዘብ ማስቀመጫው አንጻር ተቀምጦ ብዙ ሰዎች ስጦታቸውን ወደ ቤተ መቅደሱ ገንዘብ ማስቀመጫ ሣጥን ሲያስገቡ ይመለከት ነበር። ብዙ ሀብታሞች ብዙ ገንዘብ አስገቡ፤ ⁴²አንዲት ምስኪን መበለት ግን ከአንድ ሳንቲም የማይበልጡ ሁለት የናስ ቤሳዎች አስገባች።

⁴³ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ፣ እንዲህ አላቸው፣ “እውነት እላችኋለሁ፤ ይህኛ ድካ መበለት ሣጥኑ ውስጥ ከጣሉት ከሌሎቹ የበለጠ አስገባች። ⁴⁴እነዚህ ሁሉ ከተረፈው ሀብታቸው ሰጠ፤ እርሷ ግን በድክነት ዐቅሚ ያላትን ሁሉ አውጥታ ለመኖሪያ የሚሆናትን እንዳለ ሰጠች።”

የመጨረሻው ዘመን ምልክቶች

13፡1-37 ተጓ ምብ - ማቴ 24፡1-51፤ሉቃ21፡5-36

13 ከቤተ መቅደስ ሲወጣ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ፣ “መምህር ሆይ፣ ድንጋዮቹ እንዴት እንደ ሆኑ፣ ሕንጻውም እንዴት ውብ እንደ ሆነ እይ” አለው።

²ኢየሱስም መልሶ፣ “እነዚህን ታላላቅ ሕንጻዎች ታያለህ? አንዱ ድንጋይ በሌላው ላይ እንደ ሆነ አይቀርም፤ ሁሉም ፈራሽ ነው” አለው።

³ኢየሱስ በቤተ መቅደሱ ትይዩ፣ በደብረ ዘይት ተራራ ላይ ተቀምጦ ሳለ ጴጥሮስ፣ ያዕቆብ፣ ዮሐንስና እንድርያስ እንዲህ ሲሉ ጠየቁት፤ ⁴“ይህ መቼ እንደሚሆን ንገረን፤ የዚህስ ሁሉ ፍጻሜ ምልክቱ ምንድን ነው?”

⁵ኢየሱስም እንዲህ ይላቸው ጀመር፣ “ማንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ፤ ⁶ብዙዎች፣ ‘እኔ እርሱ ነኝ’ እያሉ በስሜ ይመጣሉ፤ ብዙዎችንም ያስታሉ። ⁷ስለ ጦርነትና ስለ ጦርነት ወሬ በምትሰሙበት ጊዜ አትደንግጡ፤ ይህም መሆን አለበት፤ ፍጻሜው

12፡39 ሉቃ11፡43
12፡41 2ነገ12፡9፤ ዮሐ8፡20
12፡44 2ቆሮ8፡12
13፡2 ሉቃ19፡44
13፡3 ማቴ4፡21፤ 21፡1
13፡5 ቀ፡22፤ ኢር29፡8፤ኢፌ5፡6፤ 2ተሰ2፡3፤10-12፤ 1ጢሞ4፡1፤ 2ጢሞ3፡13፤ 1ዮሐ4፡6

ግን ገና ነው። ስሕተብ በስሕተብ ላይ፣ መንግሥት በመንግሥት ላይ ይነሣል፤ በብዙ ቦታም የመሬት መንቀጥቀጥና ራብ ይሆናል፤ እነዚህ ሁሉ የምጥ ጣር መጀመሪያ ናቸው።

9“ለራሳችሁ ተጠንቀቁ፤ ለአካባቢ ሸንጎ አሳልፈው ይሰጧችኋል፤ በምክራብ ይገርፉኋል፤ ምስክር ትሆኑም ዘንድ በእኔ ምክንያት በገዢዎችና በነገሥታት ፊት ትቆማላችሁ። 10አስቀድሞ ግን ወንጌል ለስሕተብ ሁሉ መሰበክ አለበት። 11ተይዛችሁ ለፍርድ በምትቀርቡበት ጊዜ፣ በዚያች ሰዓት የሚሰጣችሁን ተናገሩ እንጂ ምን እንናገራለን በማለት አስቀድማችሁ አትጨነቁ፤ የሚናገረው መንፈስ ቅዱስ እንጂ እናንተ አይደላችሁምና።

12“ወንድም ወንድሙን፣ አባትም ልጁን ለሞት አሳልፎ ይሰጣል፤ ልጆች በወላጆቻቸው ላይ ያምፃሉ፤ ይገድሏቸዋልም። 13በእኔ ምክንያት በሰው ሁሉ ዘንድ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ፤ እስከ መጨረሻው የሚጸና ግን ይድናል።

14“የጥፋት ርኩሶት ስፍራው ባልሆነ ቦታ ቆሞ በምታዩት ጊዜ አንባቢው ያስተውል፤ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራሮች ይሸሹ፤ 15በቤቱ ጣራ ላይ ያለ አይውረድ፤ ንብረቱንም ለማውጣት ወደ ቤቱ አይገባ፤ 16በእርሻ ቦታ ያለ ልብሱን ለመውሰድ አይመለስ። 17በእነዚያ ቀናት ለነፍሱ ጡሮችና ለሚያጠቡ ወዮላቸው! 18ይህም በክረምት እንዳይሆን ጸልዩ፤ 19በመጀመሪያ ከግዚአብሔር ፍጥረትን ከፈጠረበት ጊዜ አንሥቶ እስከ አሁን ድረስ፣ እንዲሁ ደግሞም ወደ ፊት አቻ የሌለው ታላቅ መከራ ይሆናልና። 20ጌታ ቀኖቹን ባያሳጥራቸው ኖሮ ማንም ባልጸነ ነበር፤ ስለ መረጣቸው ስለ ምርጫ ሲል ግን ቀኖቹን አሳጥሮአል። 21በዚያን ጊዜ ማንም፣ ‘እነሆ፣ ክርስቶስ’ እዚህ ነው?’ ቢላችሁ ወይም፣ ‘እነሆ፣ እዚያ ነው’ ቢላችሁ አትመኑ። 22ሐሰተኛ ክርስቶሶችና ሐሰተኛ ነቢያት ተነሥተው፣ ምልክቶችና ድንቆችን በማድረግ፣ ቢቻላቸው የተመረጡትን እንኳ ያስታሉ። 23ስለዚህ ተጠንቀቁ፤ ጊዜው ሳይደርስ ሁሉን ነግራላችኋለሁ።

24“በዚያን ጊዜ፣ ከመከራው በኋላ ‘ፀሐይ ትጨልማለች፣

ጨረቃም ብርሃኗን አትሰጥም፤ 25ከዋክብት ከሰማይ ይረግፋሉ፤ የሰማይ ጎይታትም ይናወጣሉ።’

26“በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ በታላቅ ጎይልና ግርማ በደመና ሲመጣ ያዩታል።

27እርሱም መላእክቱን ልኮ ከአራቱ ነፋሳት፣ ከምድር ጳርቻ እስከ ሰማያት ጳርቻ ምርጦ

13፡9 ማቴ10፡17
13፡11 ማቴ10፡19፣
20፡ሉቃ12፡11-12
13፡12 ሚክ7፡6፣
ማቴ10፡21፣
ሉቃ12፡51-53
13፡13 ማቴ10፡22፣
ዮሐ15፡21
13፡14 ጳጳ9፡27፣
11፡31፣12፡11
13፡17 ሉቃ23፡29
13፡19 ማር10፡6፣
ጳጳ9፡26፣12፡1፣
ኢል2፡2
13፡21 ሉቃ17፡23፣
21፡8
13፡22 ማቴ7፡15፣
ዮሐ4፡48፣
2ተሰ2፡9፡10
13፡23 2ኡጥ3፡17
13፡25 ኢሳ13፡10፣
34፡4፣ማቴ24፡29
13፡26 ራእ1፡7
13፡27 ዘክ2፡6

ቹን ይሰበስባል።
28“ምሳሌውን ከበለስ ተማሩ፤ ቅርንጫፏ ሲለመልም፣ ቅጠሏ ሲያቁጠቀጥ ቢጋ እንደ ተቃረበ ታውቃላችሁ፤ 29እንዲሁ ደግሞ እነዚህ ነገሮች መፈጸማቸውን ስታዩ እንደ ቀረበ፣ በደጅም እንደ ሆነ ዕውቁ። 30እውነት እላችኋለሁ፣ እነዚህ ነገሮች እስከሚፈጸሙ ድረስ ይህ ትውልድ አያልፍም፤ 31ሰማይና ምድር ያልፋሉ፣ ቃሌ ግን አያልፍም።

ቀኑና ሰዓቱ አይታወቅም

32“ነገር ግን ስለዚያች ቀን ወይም ስለዚያች ሰዓት ከአብ በቀር፣ የሰማይ መላእክትም ቢሆኑ፣ ወልድም ቢሆን፣ ማንም አያውቅም። 33ስለዚህ ጊዜው መቼ እንደሚሆን አታውቁምና ተጠንቀቁ፤ ትገብ፣ ጸልዩም። 34ይህም ቤቱን ለአገልጋዮቹ ትቶ፣ እያንዳንዱን አገልጋይ በየሥራ ድርሻው ላይ አስማርቶ፣ በረኛው ነቅቶ እንዲጠብቅ አዝዞ የሄደውን ሰው ይመስላል። 35እንግዲህ የቤቱ ባለቤት በምሽት ወይም በውድቅት፣ በደሮ ጨኸት ወይም ጎሕ ሲቀድ እንደሚመጣ አታውቁምና ተግታችሁ ጠብቁ፤ 36ደንገት ሲመጣ ተጎታችሁ እንዳያገኛችሁ! 37ለእናንተ የምነግራችሁን ለሰው ሁሉ እናገራለሁ፤ ተግታችሁ ጠብቁ!”

ኢየሱስን ሽቶ የቀባችው ሴት

14፡1-11 ተገ ምሳ - ማቴ 26፡2-16
14፡1፡2፡10፡11 ተገ ምሳ - ሉቃ22፡1-6
14፡3-8 ማጣ - ዮሐ12፡1-8

14 ፋሲካና የቂጣ በዓል ሊከበር ሁለት ቀን ሲቀረው፣ የነሆናት አለቆችና ጸሐፍት ኢየሱስን የሚይዙበትና የሚገድሉበትን ዘዴ ይፈልጉ ነበር። 2ሆኖም፣ “ስሕቡ ዐመፅ እንዳያነሣ በበዓሉ ሰዎን መሆን የለበትም” ይባላሉ ነበር።

3እርሱም በቢታንያ በለምጸሙ ስምዖን ቤት በማእድ ተቀምጦ ሳለ፣ አንዲት ሴት ዋጋው እጅግ ውድ የሆነ ንጹሕ የናርዶስ ሽቱ የተሞላበት የአልባስጥሮስ ቢልቃጥ ይዛመጣች፣ ቢልቃጥንም ሰብራ ሽቱውን በራሱ ላይ አርከፈከፈችው።

4በዚያ ከነበሩት አንዳንዶቹ በድርጊቱ ተቁጥተው እንዲህ ይባላሉ ነበር፤ “ሽቱው ለምን በከንቱ ይባክናል? 5ከሦስት መቶ ዲናር በላይ ተሸጦ፣ ገንዘቡን ለድኾች መስጠት ይቻል ነበር።” ሴትየሞንም ነቀፏት።

6ኢየሱስ ግን እንዲህ አላቸው፣ “ተወአት፣ ለምን ታስቸግሯታላችሁ? መልካም ነገር አድርጋልኛለች። 7ድኾች ምን ጊዜም ከእና

13፡30 ማር9፡1፣
ሉቃ17፡25
13፡31 ማቴ 5፡18
13፡32 ሐሥ1፡7፣
1ተሰ5፡1፡2
13፡33 1ተሰ5፡6
13፡34 ማቴ25፡14
13፡37 ሉቃ12፡35-40
14፡1 ማቴ12፡14፣
ዮሐ11፡55
14፡3 ማቴ21፡17፣
ሉቃ7፡37-39
14፡7 ዘጳ15፡11

21 ወይም መሊሐ
23 ወይም ዘር
33 ያልዩ የሚለው ቃል በአንዳንድ ቅጂች አይገኝም።

ንተ ጋር ናቸው፤ በፈለጋችሁ ጊዜ ልትረዱቸው ትችላላችሁ፤ እኔ ግን ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር አልኖርም፤ ⁸እርሷ ማድረግ የምትችለውን ያህል አድርጋለች፤ ለመቃብሬ እንዲሆን ሰውነቴን አስቀድማ ቀብታለች። ⁹እውነት እላችኋለሁ፤ ይህ ወንጌል በዓለም ሁሉ በሚሰበክበት በማንኛውም ስፍራ እርሷ ያደረገችው መታሰቢያ ሆኖ ይነገርላታል።”

¹⁰ከዚህ በኋላ ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ የሆነው የአስቆሮቱ ይሁዳ አሳልፎ ሊሰጠው ወደ ካህናት አለቆች ሄደ። ¹¹እነርሱም ይህን ሲሰሙ ደስ አላቸው፤ ገንዘብ ሊሰጡትም ቃል ገቡለት፤ ስለዚህ እርሱን አሳልፎ የሚሰጥ በትን ምቹ ጊዜ ይጠባበቅ ነበር።

የጌታ እራት

14:12-26 ተጓ ምብ - ማቴ 26:17-30፤ ሉቃ22:7-23
14:22-25 ተጓ ምብ - 1ቆሮ11:23-25

¹²የፋሲካ በግ በሚታረድበት በቂጣ በዓል የመጀመሪያው ቀን፤ ደቀ መዛሙርቱ ወደ ኢየሱስ ቀርበው፤ “የፋሲካ እራት የት እንድናዘጋጅልህ ትፈልጋለህ?” አሉት።

¹³እርሱም ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን እንዲህ ሲል ላካቸው፤ “ወደ ከተማ ሂዱ፤ እንስራውን የተሸከመ ሰው ይገኛችኋል፤ ¹⁴ወደሚገባበት ቤትም ተከተሉት፤ የቤቱንም ጌታ፤ “መምህሩ፤ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር የፋሲካን ራት የምበላበት የእንግዳ ማረፊያ የት ኛው ነው?” ብሎአል በሉት፤ ¹⁵እርሱም በሰገነቱ ላይ የተሰናዳና የተነጠፈ ሰፊ አዳራሽ ያሳያችኋል፤ እዚያ አዘጋጃልን።”

¹⁶ደቀ መዛሙርቱም ወጥተው ወደ ከተማዬቱ ሄዱ፤ ማንኛውም ነገር ኢየሱስ እንዳላቸው ሆኖ አገኙት፤ ፋሲካውንም አሰናዱ።

¹⁷በመሸም ጊዜ ኢየሱስ ከዐሥራ ሁለቱ ጋር መጣ። ¹⁸በማእድ ላይ ሳለም፤ “እውነት እላችኋለሁ፤ ከመካከላችሁ አንዱ፤ አብሮኝ የሚበላው እርሱ አሳልፎ ይሰጠኛል” አላቸው።

¹⁹እነርሱም አዙ፤ እያንዳንዳቸውም፤ “እኔ እሆንን?” ይሉት ጀመር።

²⁰እርሱም እንዲህ አላቸው፤ “ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ፤ ከእኔ ጋር እኛን በወጭቱ ውስጥ የሚያጠልቀው ነው። ²¹የሰው ልጅስ ስለእርሱ እንደ ተጻፈው ይሄዳል፤ የሰውን ልጅ አሳልፎ ለሚሰጥ ለዚያ ሰው ግን ወዮለት፤ ያ ሰው ባይወለድ ይሻለው ነበር።”

²²ሲበሉም እንጀራ አንሥቶ ባረከ፤ ቁርሶም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸውና፤ “እንኩ፤ ይህ ሥጋዬ ነው” አላቸው፤

²³ጸቀውንም አነሣ፤ አመሰግኖም ሰጣቸው፤ ሁሉም ከዚያ ጠጡ።

14:8 ዮሐ19:40
14:9 ማቴ24:14፤ ማር16:15
14:10 ማቴ10:4፤ ማር3:16-19
14:12 ዘ012:1-11፤ ዘ816:1-4፤1ቆሮ5:7
14:15 ሐሥ1:13
14:20 ዮሐ13:18-27
14:21 ማቴ8:20
14:22 ማቴ14:19
14:23 1ቆሮ10:16

²⁴ደግሞም እንዲህ አላቸው፤ “ይህ ስለብዙዎች የሚፈስ የኦዲሎ ኪዳን ደሜ ነው፤ ²⁵እውነት እላችኋለሁ፤ በስግዘት መንግሥት አዲሱን የወይን ፍሬ እስከምጠባበቅ እስከዚያች ቀን ድረስ ዳግም ይህን አልጠጣም።”

²⁶ከዚህ በኋላ መዛሙር ዘምረው ወደ ደብረ ዘይት ተራራ ወጡ።

ጴጥሮስ እንደሚክደው ኢየሱስ አስቀድሞ ተናገረ

14:27-31 ተጓ ምብ - ማቴ26:31-35

²⁷ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፤ “እንዲህ ተብሎ እንደተጻፈ፤ ሁላችሁ ትክዳኛላችሁ፤ ‘እረኛውን እመታለሁ በንቹም ይበተናሉ’”

²⁸ከተነሡ በኋላ ግን፤ ቀድሜአችሁ ወደ ገሊላ እሄዳለሁ።”

²⁹ጴጥሮስም፤ “ሁሉም ቢሰናከሉ እንኳ እኔ አላደርገውም” አለ።

³⁰ኢየሱስም፤ “እውነት እልሃለሁ፤ በዚህ ህች ሌሊት ዶሮ ሁለት” ጊዜ ሳይጮኽ፤ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ” አለው።

³¹ጴጥሮስም፤ “ካሉን ጋር ብዎት እንኳ ከቶ አልክድህም” በማለት ይበልጥ አጽንቶ ተናገረ። ሁሉም ደግሞ እንደዚሁ አሉ።

ኢየሱስ በጌቴሴማኒ ጸለየ

14:32-42 ተጓ ምብ - ማቴ 26:36-46፤ ሉቃ22:40-46

³²ከዚህ በኋላ ጌቴሴማኒ ወደሚባል ስፍራ ሄዱ፤ ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱን፤ “እኔ ስጸልይ ሳለሁ እናንተ እዚህ ተቀመጡ” አላቸው። ³³ጴጥሮስን፤ ያዕቆብንና ዮሐንስንም ይዞ ሄደ፤ እጅግ ያዝን ይጨነቅ ጀመር። ³⁴ደግሞም፤ “ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ እጅግ አዘኛችኋለሁ ሁኑና ነቅታችሁ ጠብቁ” አላቸው።

³⁵ጥቂት ዕልፍ ብሎም በምድር ላይ በመውደቅ ቢቻል ሰዓቱ ከእርሱ እንዲያልፍ ጸለየና፤ ³⁶“አባሩ አባት ሆይ፤ ሁሉ ነገር ይቻልሃልና ይህን ጽዋ ከእኔ አርቀው፤ ነገር ግን የእኔ ፈቃድ ሳይሆን የአንተ ፈቃድ ይሁን” አለ።

³⁷ተመልሶም ሲመጣ ደቀ መዛሙርቱን ተኝተው አገኛቸው፤ ጴጥሮስንም እንዲህ አለው፤ “ስምዖን ሆይ፤ ተኝተሃልን? አንድ ሰዓት እንኳ ነቅተህ መጠበቅ አቃተህ?”

³⁸ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትጉ፤ ጸልዩም፤ መንፈስ ዝግጁ ነው፤ ሥጋ ግን ደካማ ነው።”

³⁹እንደ ገናም ሄዶ መጀመሪያ የጸለየውን ደግሞ ጸለየው። ⁴⁰ዳግመኛም ሲመለስ ዐይና

14:24 ማቴ26:28
14:25 ማቴ3:2
14:26 ማቴ21:1
14:27 ዘ011:37
14:28 ማር16:7
14:30 4ኛ66-72፤ ሉቃ22:34፤ ዮሐ13:38
14:31 ሉቃ22:33፤ ዮሐ13:37
14:33 ማቴ4:21
14:34 ዮሐ12:27
14:35 4ኛ41፤ ማቴ26:18
14:36 ማቴ20:22፤ 26:39፤1ኛ28:15፤ 74:4-6
14:38 ማቴ6:13፤ 1ኛ7:22:23

²⁴ አንዳንድ ቅጂዎች ለዚህ የሚለው ቃል የላቸውም።
³⁰ አንዳንድ የጥንት ቅጂዎች ሁለት ጊዜ የሚለው ሐረግ የላቸውም።
³⁶ በአራማይክ ቋንቋ አባት የሚጠራበት ነው።

ቸውን እንቅልፍ ከብዶት ተኝተው አገኛቸው፤ የሚመልሱለትንም አያውቁም ነበር።
 41 ሦስተኛ ጊዜም መጥቶ እንዲህ አላቸው፤ “አሁንም እንደተኛችሁና እንዳረፋችሁ ናችሁ? ይበቃል! ሰዓቲቱ ደርሷል፤ እነሆ፤ የሰው ልጅ ለኅጢአተኞች እጅ አልፎ ይሰጣል።” 42 ተነሡ፤ እንሂድ፤ አሳልፎ የሚሰጠኝ መጥቶአል።”

ኢየሱስ ተያዘ

14፡43-50 ተጓ ምብ - ማቴ 26፡47-56፣ ሉቃ 22፡47-50፣ ዮሐ18፡3-11

43 ወዲያው እየተናገረ ሳለ ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ ይሁዳ መጣ፤ አብረውትም ሰይፍና ዱላ የያዙ፤ ከካህናት አለቆች፤ ከጸሐፍትና ከሽማግሌዎች የተላኩ ብዙ ሰዎች ነበሩ።

44 አሳልፎ የሚሰጠውም፤ “እኔ የምስሙ እርሱ ነውና ያዙት፤ ተጠንቅቃችሁም ውሰዱት” በማለት አስቀድሞ ምልክት ሰጥቶአቸው ነበር። 45 እንደ ደረሰም ወዲያው ወደ ኢየሱስ ቀርቦ፤ “መምህር ሆይ!” ብሎ ሳመው፤ 46 ሰዎቹም ኢየሱስን ያዙት አሰሩትም። 47 በአቅራቢያው ቆመው ከነበሩት አንዱ ሰይፍን መዞ የሊቀ ካህናቱን አገልጋይ ጆሮ ቁረጠ።

48 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፤ “እንደ ወንበዴ በሰይፍና በቁመጥ ልትይዙኝ መጣችሁን? 49 በየዕለቱም በቤተ መቅደስ እየሰተ ማርሁ ከእናንተ ጋር ስኖር አልያዛችሁኝም፤ መጻሕፍት ይፈጸሙ ዘንድ ይህ ሆኑ።” 50 በዚህ ጊዜ ሁሉም ትተውት ሸሹ።

51 ዕርቃኑን ለመሸፈን በፍታ ያገለደመ አንድ ወጣት ኢየሱስን ይክተል ነበር። ሰዎቹም ይህን ወጣት በያዙት ጊዜ፤ 52 ግልድ ሙን ጥሎ ዕራቀቱን ሸሸ።

ኢየሱስ በሸንጎ ፊት

14፡53-65 ተጓ ምብ - ማቴ 26፡57-68፣ ዮሐ18፡12፡13፡19-24፣ 14፡61-63 ተጓ ምብ - ሉቃ 22፡67-71

53 ኢየሱስንም ወደ ሊቀ ካህናቱ ወሰዱት፤ በዚያም የካህናት አለቆች፤ ሽማግሌዎችና ጸሐፍት ሁሉ ተሰበሰቡ። 54 ጴጥሮስም ከሩቅ እየተከተለው፤ እስከ ሊቀ ካህናቱ ግቢ ዘለቀ፤ በዚያም ተቀምጦ ከሎሌዎቹ ጋር እሳት ይሞቅ ነበር።

55 የካህናት አለቆችና ሸንጎው በሙሉ ኢየሱስን ለመግደል ምስክር ፈለጉ፤ ነገር ግን ማግኘት አልቻሉም። 56 ብዙዎች በሐሰት ቢመሰክሩበትም፤ ቃላቸው አንድ ሊሆን አልቻለም።

57 እንዳንደቸውም ተነሥተው እንዲህ ሲሉ በሐሰት መሰክሩበት፤ 58 “ይህ፤ ‘የሰው እጅ የሠራውን ቤተ መቅደስ አፍርኼ፤ በሦስት ቀን ሌላ የሰው እጅ ያልሠራውን እሠራለሁ’

14፡41 ፉ*35፣ ማቴ26፡18
 14፡43 ማቴ10፡34
 14፡45 ማቴ23፡7
 14፡49 ኢሳ53፡7-12
 ማቴ1፡22፣ 26፡55
 14፡50 ፉ*27
 14፡54 ማቴ26፡3፣ ዮሐ18፡18
 14፡55 ማቴ5፡22
 14፡58 ዮሐ2፡19

ሲል ሰምተነዋል።” 59 ይህም ሆኖ፤ እንኳ ምስክርነታቸው አንድ አልሆነም።

60 ሊቀ ካህናቱም ተነሥቶ በፊታቸው በመቆም፤ “እነዚህ በአንተ ላይ የሚመሰክሩት ምንድን ነው? ለምን አትመልስም?” በማለት ኢየሱስን ጠየቀው። 61 ኢየሱስ ግን ዝም አለ፤ ምንም መልስ አልሰጠም።

ሊቀ ካህናቱም እንደ ገና፤ የቡሩኩ ልጅ፤ ክርስቶስ አንተ ነህን? ሲል ጠየቀው።

62 ኢየሱስም፤ “አዎን ነኝ፤ የሰው ልጅ በካይሉ ቀኝ ሲቀመጥ፤ በሰማይ ደመናም ሲመጣ ታዩታላችሁ” አለ።

63 ሊቀ ካህናቱም ልብሱን ቀደደና፤ እንዲህ አለ፤ “ሌላ ምን ምስክር ያስፈልገናል? 64 ስድቡን ስምታችኋል፤ ታዲያ፤ ምን ይመስላችኋል?”፤

እነርሱም ሞት ይገባዋል በማለት በአንድ ቃል ፈረዱበት። 65 በዚህ ጊዜ እንዳንደቸው ይተፉበት ጀመር፤ ዐይኑንም ሸፍነው በጡጫ እየመቱት፤ “እስቲ ትንቢት ተናገር!” ይሉት ነበር። ሎሌዎችም በጥፊ እየመቱ ወሰዱት።

ጴጥሮስ ኢየሱስን አላውቀውም አለ

14፡66-72 ተጓ ምብ - ማቴ 26፡69-75፣ ሉቃ22፡56-62፣ ዮሐ18፡16-18፡25-27

66 ጴጥሮስ በግቢው ውስጥ በታችኛው በኩል ሳለ፤ ከሊቀ ካህናቱ ገረዶች አንዱቱ መጣች፤ 67 ጴጥሮስ እሳት ሲሞቅ አይታ ትኩር ብላ ተመለከተችውና፤

“አንተም ከናዝሬቱ ኢየሱስ ጋር ነበርህ” አለችው።

68 እርሱ ግን፤ “የምትደውን አላውቅም፤ አይገባኝምም” በማለት ካደ። ከዚያም ወደ መግቢያው በር ወጣ አለ፤ በዚህ ጊዜ ዶሮ ጮኸ።

69 ገረዲቱም ባየችው ጊዜ እዚያ ለቆሙት፤ “ይህ ሰው ከእነርሱ አንዱ ነው” ብላ እንደ ገና ተናገረች። 70 እርሱ ግን አሁንም ካደ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ፤ በዚያ የቆሙት ሰዎች ጴጥሮስን፤ “የገሊላ ሰው እንደ መሆንህ መጠን፤ በርግጥ አንተ ከእነርሱ አንዱ ነህ” አሉት።

71 እርሱ ግን፤ “እናንተ የምትሉትን ሰው እኔ አላውቀውም” እያለ ይምል ይገዙት ጀመር።

72 ወዲያውም ዶሮ ሁለተኛ ጮኸ። ጴጥሮስም፤ “ዶሮ ሁለት ጊዜ ከመጮኸ በፊት ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ” ያለው የኢየሱስ ቃል ትዝ አለው። ከዚያም ስቅስቅ ብሎ አለቀሰ።

*61 ወይም መሊቅ
 *68 እንዳድ ቅጆች ዶሮ ጮኸ የሚለው የላቸውም።
 *72 እንዳንድ የጥንት ቅጆች ሁለተኛ የሚለው ቃል የላቸውም።
 *72 እንዳንድ የጥንት ቅጆች ሁለት ጊዜ የሚለው ሐረግ የላቸውም

14፡61 ኢሳ53፡7፣ ማቴ16፡16፣27፡12፣ 14፡ማር15፡5፣ ሉቃ23፡9፣ዮሐ4፡25፣ 26፡19፡9
 14፡62 ራእ1፡7
 14፡63 ዘሌ10፡6፣ 21፡10፡ዘጥ፡14፡6፣ ሐሥ14፡14
 14፡64 ዘሌ24፡16
 14፡65 ማቴ16፡21
 14፡66 ፉ*54
 14፡67 ፉ*54፣ ማር1፡24
 14፡68 ፉ*30፡72
 14፡70 ፉ*30፣ 68፡72፣ሐሥ2፡7
 14፡71 ፉ*30፡72
 14፡72 ፉ*30፡68

ኢየሱስ በጳጳሳዎች ፊት

15፥2-15 ተጓ ምብ - ማቴ 27፥11-26፣ ሉቃ23፥23፣18-25፣ ዮሐ18፥29-19፣16

15 ጠዋት በማለዳ የካህናት አለቆች ከሸማግሌዎች፣ ከጸሐፍትና ከመላው የሸንጎ አባላት ጋር ወዲያው ከተማ ከፍ በኋላ ኢየሱስን አስረው ወሰዱት፤ ለጳጳሳዎችም አሳልፈው ሰጡት።

²ጳጳሳዎችም፣ “አንተ የአይሁድ ንጉሥ ነህን?” ሲል ጠየቀው፤

ኢየሱስም፣ “አንተው አልኸው፣” በማለት መለሰለት።

³የካህናት አለቆችም በብዙ ነገር ከሰሱት። ጳጳሳዎችም፣ “ለምን መልስ አትሰጥም? እነሆ በብዙ ነገር ከሰውሃል” ሲል እንደ ገና ጠየቀው።

⁴ኢየሱስ ግን ምንም አልመለሰም፤ ጳጳሳዎች ተገረመ።

⁵በበዓል ሕዝቡ እንዲፈታላቸው የሚጠይቁትን እስረኛ የመልቀቅ ልማድ ነበር። ገበዳውም ተነሣሥተው ነፍስ ከገደሉ ዐመፀኞች ጋር የታሰረ በርባን የሚባል አንድ ሰው ነበረ። ሕዝቡም መጥተው እንደ ተለመደው እንዲያደርግላቸው ጳጳሳዎች ለመኑት።

⁶ጳጳሳዎችም፣ “የአይሁድን ንጉሥ እንድንፈታላቸው ትፈልጋላችሁን?” ሲል ጠየቃቸው፤ ⁷ምክንያቱም የካህናት አለቆች ኢየሱስን አሳልፈው የሰጡት በቅናት መሆኑን ያውቅ ነበር። ⁸የካህናት አለቆች ግን በርባንን በእርሱ ምትክ እንዲፈታላቸው እንዲጠይቁ ሕዝቡን አነሣሡ።

⁹ጳጳሳዎችም እንደ ገና፣ “እንግዲያው የአይሁድ ንጉሥ የምትሉትን ምን እንዳደርገው ትፈልጋላችሁ?” አላቸው።

¹⁰እነርሱም እንደ ገና፣ “ስቀለው!” እያሉ ጮኹ።

¹¹ጳጳሳዎችም፣ “ለምን? ምን የፈጸመው ወንጀል አለ?” አላቸው።

እነርሱ ግን፣ “ስቀለው!” እያሉ የባሰ ጮኹ።

¹²ጳጳሳዎችም ሕዝቡን ደስ ለማሰኘት ሲል በርባንን ፈታላቸው፤ ኢየሱስን ግን ገርፎ እንዲሰቀል አሳልፎ ሰጠው።

ወታደሮች በኢየሱስ ላይ አፈዙ

15፥16-20 ተጓ ምብ - ማቴ 27፥27-31

¹³ወታደሮች ፕራይቶሪዮን ወደ ተባለ ወደ ገዢ ግቢ ወሰዱት፤ ሰራዊቱንም ሁሉ በአንድነት ሰበሰቡ። ¹⁴ቀይ ልብስም አለበሱት፤ የእሾኽ አክሊል ጐንጐኑንም በራሱ ላይ ደፉበት።

¹⁵ከዚያም፣ “የአይሁድ ንጉሥ ሆይ፤ ሰላም ለአንተ ይሁን!” እያሉ እጅ ነሡት፤ ¹⁶ራሱንም በበትር መቱት፤ ተፋብትም፤ ተንበርክከውም ሰገዱለት። ¹⁷ወከፊዎች በኋላም ቀዩን ልብስ

15፥1 ማቴ5፥22፣ 27፥1፣2፣ሉቃ22፥66
15፥2 ቀ፥9፣12፣ 18፣26፣ማቴ2፥2
15፥5 ማር14፥61
15፥9 ቀ፥2
15፥11 ሐሥ3፣14
15፥15 ኢሳ53፥6
15፥16 ዮሐ18፥28፣ 33፣19፣9
15፥18 ቀ፥2

ገፈፉት፤ የገዛ ልብሱን አለበሱት፤ ሊሰቅሉትም ወሰዱት።

የኢየሱስ ስቅለት

15፥22-32 ተጓ ምብ - ማቴ27፥33-44፣ ሉቃ23፥33-43፣ ዮሐ19፥17-24

¹⁸የአሌክሳንድሮስና የሩፎስ አባት ስም ያን የተባለ አንድ የቀሬና ሰው ከገጠር ሲመጣ መስቀሉን እንዲሸከም አስገደዱት።

¹⁹ከዚያም ኢየሱስን፣ ትርጉሙ “የራስ ቅልስፍራ” ወደ ተባለ ወደ ጎልጎታ ወሰዱት።

²⁰ከክርቤ ጋር የተቀላቀለ የወይን ጠጅም ሰጡት፤ እርሱ ግን አልተቀበለም። ²¹ከዚያም ሰቀሉት፤ እያንዳንዱም ምን እንደሚደርሰው ለማወቅ ዕጣ ተጣጥለው ልብሱን ተከፋፈሉ።

²²ሲሰቅሉትም ጊዜው ከጠዋቱ ሦስት ሰዓት ነበረ። ²³የክሱ ጽሑፍም፣ “የአይሁድ ንጉሥ” የሚል ነበር። ²⁴ከእርሱም ጋር ሁለት ወንበዴዎችን አንዱን በቀኙ አንዱን በግራው ሰቀሉ። ²⁵መጽሐፍ፣ “ከዐመፀኞች ጋር ተቆጠረ” ያለውም በዚሁ ተፈጸመ። ²⁶በመንገድ የሚያልፉትም ራሳቸውን እየቀነቁ የስድብ ናዳ በማውረድ እንዲህ ይሉት ነበር። “አዩ! ቤተ መቅደስን አፍርሰህ በሦስት ቀን የምትሠራ አንተ ነህ፤ ²⁷እስቲ አሁን ከመስቀል ወረድና ራሱን አድን።”

²⁸እንዲሁም የካህናት አለቆችና ጸሐፍት በማሾፍ እርስ በርሳቸው እንዲህ አሉ። “ለሌሎችን አዳነ፤ ራሱን ግን ማዳን አልቻለም፤ ²⁹አይተን እናምን ዘንድ ይህ ክርስቶስ፣ ይህ የእስራኤል ንጉሥ እስቲ ከመስቀል ይውረድ።” ከእርሱ ጋር የተሰቀሉትም እንደ ዚህ የስድብ ናዳ ያወርዱበት ነበር።

³⁰የኢየሱስ መሞት 15፥33-41 ተጓ ምብ - ማቴ 27፥45-56፣ ሉቃ23፥44-49

³¹ከስድስት ሰዓት ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ በምድር ሁሉ ላይ ጨለማ ሆነ። ³²በዘጠኝም ሰዓት ኢየሱስ፣ “ኤሎሂ፣ ኤሎሂ ላማ ሰበቅታኒ?” ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኹ፤ ትርጓሜውም “አምላኬ፣ አምላኬ ለምን ተውኸኝ?” ማለት ነው።

³³ከዚያ ቆመው ከነበሩት አንዳንዶቹ ይህን ሲሰሙ፣ “ኤልያስን ይጣራል” አሉ።

³⁴ከዚያም አንድ ሰው ፈጥኖ ሄዶ የሆመጠ የወይን ጠጅ በሰፍነግ ነከረ፤ በዘንግም ሰክቶ እንዲጠጣው ለኢየሱስ አቀረበለት፤ ከዚያም፣ “ተወት፤ እስቲ ኤልያስ መጥቶ ሲያወርደው እናያለን” አለ።

³⁵የኢየሱስ መሞት 15፥33-41 ተጓ ምብ - ማቴ 27፥45-56፣ ሉቃ23፥44-49

15፥20 ዕብ13፣12
15፥21 ማቴ27፥32፣ ሉቃ23፥26፣ ሮሜ16፥13
15፥23 ቀ፥36፣ መዝ69፥21፣ ምሳ31፥6
15፥24 ምሳ22፥18
15፥26 ቀ፥2
15፥29 መዝ22፥7፣ 109፥25፣ዮሐ2፥19
15፥31 መዝ22፥7
15፥32 ቀ፥2፣ ማር1፥61
15፥33 አጥ8፥9
15፥34 መዝ22፥1
15፥36 ቀ፥23፣ መዝ69፥21

*27 አንዳድ ቅጂች ቀ፥ 28 የላቸውም (ኢሳ 53፥12)።
*32 ወይም መሲሕ

³⁷ኢየሱስም በታላቅ ደምፅ ጮኸ፤ ነፍሱን ሰጠ።
³⁸የቤተ መቅደሱም መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ። ³⁹በኢየሱስ ትይዩ ቆሞ የነበረውም የመቶ አለቃ እንደዚህ ጮኸ፤ ነፍሱን ሲሰጥ ባዩ ጊዜ፣ “ይህ ሰው በእውነት የሕዝብክልፎ ልጅ ነበር” አለ።

⁴⁰በዚህ ጊዜ ሴቶች ከሩቅ ሆነው ይመለከቱ ነበር፤ ከእነርሱም መካከል መግደላዊት ማርያም፣ የታናሹ ያዕቆብና የዮሳ እናት ማርያም፣ እንዲሁም ሰሎሜ ነበሩ። ⁴¹እነዚህ ሴቶች በገሊላ ሲከተሉትና ሲያገለግሉት የነበሩ ናቸው፤ ደግሞም አብረውት ወደ ኢየሩሳሌም የመጡ ሌሎች ብዙ ሴቶች ነበሩ።

የኢየሱስ መቀበር
 15፡42-47 ተጓ ምብ - ማቴ 27፡57-61፣ ሉቃ23፡50-56፣ ዮሐ19፡38-42

⁴²ጊዜው እየመሸ መጥቶ የሰንበት ዋዜማ ይኸውም የመዘጋጀት ቀን ሆነ፤ ⁴³የተከበረ የሸንጎ አባልና የሕዝብክልፎን መንግሥት ይጠባበቅ የነበረው የአርማትያሱ ዮሴፍ በድፍረት ወደ ጳላጦስ ሄዶ የኢየሱስን ሥጋ ለመጎደድ። ⁴⁴ጳላጦስም እንዲህ በቶሎ መሞቱን ሲሰማ ተደካቅ፣ የመቶ አለቃውንም ጠርቶ ከሞተ ምን ያህል ጊዜ እንደ ሆነ ጠየቀው፤ ⁴⁵መሞቱንም ከመቶ አለቃው ካረጋገጠ በኋላ ሥጋውን ለዮሴፍ ሰጠው። ⁴⁶ዮሴፍም በፍታ ገዛ፤ ሥጋውንም አውርዶ በበፍታው ከከፈ ነው በኋላ፣ ከዐለት በተወቀረ መቃብር አኖረው፤ የመቃብሩንም ደጃፍ በድንጋይ ገጠመው። ⁴⁷ማርያም መግደላዊትና የዮሳ እናት ማርያም የት እንዳኖሩት ይመለከቱ ነበር።

ትንግሥው
 16፡1-8 ተጓ ምብ - ማቴ 28፡1-8፣ ሉቃ24፡1-10

16 ሰንበት ካለፈ በኋላ መግደላዊት ማርያም፣ የያዕቆብ እናት ማርያምና ሰሎሜ ሄደው የኢየሱስን ሥጋ ለመቀባት ሸቱ ገዙ። ²በሰላምንቱ መጀመሪያ ቀን ጠዋት በማለዳ፣ ገና ፀሐይ እንደ ወጣች፣ ወደ መቃብሩ በመሄድ ላይ ሳሉ፣ ³“ድንጋዩን ከመቃብሩ ደጃፍ ላይ ማን ያንከባልልናል?” በማለት እርስ በርሳቸው ይነጋገሩ ነበር። ⁴ቀና ብለው ሲመለከቱ፣ በጣም ትልቅ የነበረው ድንጋይ ከደጃፉ ላይ ተንከባሎ አዩ። ⁵ወደ መቃብሩ እንደ ገቡም፣ ነጭ ልብስ የለበሰ ጉልማሳ በቀኝ በኩል ተቀምጦ አዩና ደነገጡ።

15፡37 ዮሐ19፡30
 15፡38 ዕብ10፡19፡20
 15፡39 ቍ45፣ ማቴ4፡3፣ማር1፡11፡19፡7
 15፡40 መገ38፡11፣ ማር16፡1፣ሉቃ24፡10፣ ዮሐ19፡25
 15፡41 ማቴ27፡55፣ 56፣ ሉቃ8፡23
 15፡42 ማቴ27፡62፣ ዮሐ19፡31
 15፡43 ማቴ3፡2፣ 5፡22፣ሉቃ2፡25፡38
 15፡45 ቍ39
 15፡46 ማር16፡3
 15፡47 ቍ40
 16፡1 ሉቃ23፡56፣ ዮሐ19፡39፡40
 16፡3 ማር15፡46
 16፡5 ዮሐ20፡12

16፡6 ማር1፡24
 16፡7 ማር14፡28፣ ዮሐ21፡1-23
 16፡9 ማር15፡47፣ ዮሐ20፡11-18
 16፡11 ቍ13፡14፣ ሉቃ24፡11
 16፡12 ሉቃ24፡13-32
 16፡14 ሉቃ24፡36-43
 16፡15 ማቴ28፡18-20፣ ሉቃ24፡47፡48፣ ሐሥ1፡8
 16፡16 ዮሐ3፡16፣ 18፡36፣ሐሥ16፡31
 16፡17 ማር9፡38፣ ሉቃ10፡17፣ ዮሐ4፡48፣ሐሥ2፡4፣ 5፡16፣8፣7፡10፡46፣ 16፡18፣19፡6፡13-16፣ 1፡4፣2፡10፡28፡30፣ 13፡1፣14፡2-39
 16፡18 ሉቃ10፡19፣ ሐሥ6፡6፡28፡3-5

⁶እርሱ ግን እንዲህ አላቸው፤ “አትደንግጡ፤ የምትፈልጉት የተሰቀለውን የናዝሬቱን ኢየሱስን ነው፤ እርሱ ተነሥቶአል፤ እዚህ የለም፤ እርሱን ያኖሩበት ስፍራ ይኸውላችሁ። ግንገር ግን ሂዳችሁ ለደቀ መዛሙርቱና ለጴጥሮስ፣ ‘ቀድሞአችሁ ወደ ገሊላ ይሄዳል፤ እንደ ነገራችሁ እዚያ ታገኙታላችሁ’ ብላችሁ ንገሯቸው።”

⁸ሴቶቹም እየተንቀጠቀጡና እየተደነቁ ከመቃብሩ ሸሽተው ወጡ፤ ፈርተው ስለነበር ለማንም አንዳች አልተናገሩም።

⁹በሰላምንቱ መጀመሪያ ቀን ማለዳ ከመታን ከተነሣ በኋላ፣ ሰባት አጋንንት ላወጣላት ለማርያም መግደላዊት በመጀመሪያ ታዩ። ¹⁰እርሷም ሄዳ፣ ከእርሱ ጋር የነበሩት እያዘኑ ሲያለቅሱ አግኝታ እርሱ ሕያው መሆኑንና ለእርሷም መታዩቱን ነገረቻቸው። ¹¹እነርሱ ግን አላመኗትም።

¹²ከዚህ በኋላ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱ ወደ ገጠር ሲሄዱ በሌላ መልክ ታዩቸው። ¹³እነርሱም ተመልሰው ይህንኑ ለቀሩት ንገሯቸው፤ ይሁን እንጂ እነርሱንም አላመኗቸውም።

¹⁴ከዚያም ዐሥራ አንዱ በማዕድ ላይ ሳሉ ተገለጠላቸው፤ ከተነሣ በኋላ ያዩት ሰዎች የነገሯቸውን ስላላመኗቸው፣ አለማመናቸውንና የልባቸውን ድንዳኔ ነቀፈ።

¹⁵እንዲሁም አላቸው፤ “ወደ ዓለም ሁሉ ሂዱ፤ ወንጌልንም ለፍጥረት ሁሉ ስበኩ፤ ¹⁶ያመነ የተጠመቀ ይድናል፤ ያላመነ ግን ይፈረድ ቢታል። ¹⁷የሚያምኑትን እነዚህ ምልክቶች ይከተሏቸዋል፤ በስሜ አጋንንትን ያወጣሉ፤ በአዲስ ልሳንም ይናገራሉ፤ ¹⁸እባቦችን በእጃቸው ይይዛሉ፤ የሚገድል መርዝ ቢጠጡ እንኳ አይጉዳቸውም፤ እጃቸውንም በሕመም ተኞች ላይ ይጭናሉ፤ እነርሱም ይፈወሳሉ።”

¹⁹ኢታ ኢየሱስ ይህን ከተናገራቸው በኋላ ወደ ሰማይ ዐረገ፤ በሕዝብክልፎም ቀኝ ተቀመጠ። ²⁰ከዚያም ደቀ መዛሙርቱ ወጥተው፣ በየስፍራው ሁሉ ስበኩ፤ ጌታም ከእነርሱ ጋር ይሠራ ነበር፤ ትምህርታቸውንም ተከትለው በሚፈጸሙ ምልክቶች ቃሉን ያጸና ነበር።

¹³ እንዳንድ ቅጂች እንደዚህ ጮኸ የሚለው ሐረግ የላቸውም።
²⁰ እንዳንድ የጥንት ቅጂች በቀ፡9-20 ላይ ያለው ክፍል የላቸውም።